

निहिमियस्य पूर्खकं ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

यिरुशालमस्य दुर्दशाया वाच्नां निश्चय निहिमियस्य शोचनमुपवसनस्य तदोद्या
प्रार्थना च ।

हखलियस्य तनयस्य निहिमियस्य कर्माणि । विंशतितमवत्सरस्य १
किष्णलेवमासि शूश्रन् राजधान्यामहमासम् । तदानीं हनानिनामा मम १

भावूयामेको जनो यिङ्गदादेशीयाः कतिपया मनुजाच्च तत् स्थानमाग-
भन् तदा ते रच्चितान् अर्थतो युद्धदासलादृ अवशिष्टान् यिङ्गदीयो-
६ कानधि यिरुशालमस्त्राधि मया स्मपृच्छन्त् । तेन ते माम् अभाषन्त ते
उवशिष्टा लोका अर्थतो दासलादृ उच्चिष्टा मानवा महता दुःखेनापमा-
नेन च तत्र देशे निवसन्ति किञ्च यिरुशालमस्य प्राकारो भग्नो पुरद्वा-
राणि च वक्तिदग्धानि विद्यन्ते ।

४ तेषामेतानि वाक्यानि निश्चम्याहं कतिपयदिवसान् उपविश्य कन्दन्
५ अश्वोचं स्वर्गीयेश्वरस्य च गोचर उपवासं प्रार्थनाच्चाकरवं । ईटर्शी
भारतीच्चाकथयं हे सर्वाणि प्रभो परमेश्वर, त्वमेव महान् भयङ्गरस्तेश्वरः,
ये त्वयि प्रीयन्ते तवाज्ञा गृह्णन्ति च तान् प्रति तं नियमम् अनुकम्पाच्च
रक्षसि । इदानीं भवतो इस्य दासस्य प्रार्थनाम् आकर्णयितुं भवतः
६ श्रोत्रे अरुद्दे लोचने चोन्मीलिते भवतां । अहं भवदीयदासानाम्
इस्तायेलीयलोकानां निमित्तं दिवानिश्च भवतो गोचरे प्रार्थये, इस्ताये-
लीयलोकानां कलुषाणि खोकरोमि च, यतो भवतो विरुद्धम् अस्माभिः
० पापम् अकारि, मयापि भम पिठवंशेन च पापम् अकारि । वर्यं भवतो
विरुद्धं कुकर्माण्यकुर्महि, किञ्च स्वदासेन मूससाज्ञापिता भवत आदेशा-
द विधयो राज्यनीतयस्यास्माभि नाचरिताः । तथाहि युश्माभिराज्ञाच-
ञ्जनात् मयि भिन्नजातीयानां मध्ये युश्मान् विकीर्णवति यदि यूर्यं मां
प्रति परावृत्य मदीयान् निदेशान् गृह्णोयत तदनुसारेण कर्माणि
८ कुर्व्वाध्वस्त्र, तर्हि युश्माकं केषुचित् गगनस्य प्रान्तपर्यन्तं दवितेष्वपि ते
तस्मात् स्थानादपि मया संयाहिव्यन्ते निजनाम्नो वासार्थं मयाभिरुचितं
स्थानम् आनेष्वन्ते च, यामिमां भारतीं भवान् मूससाज्ञापितवान्
१० विनयेहं तामिदानीं स्मरतु । त एव भवतो दासा प्रजाच्च सन्ति,
भवान् निजेन महापराक्रमेण बलवता करेण च तान् परिक्रीतवान् ।
११ हे मत्प्रभो, विनयेहम् इदानीं खोयदासस्य प्रार्थनायां ये च भवतो
नाम्नो भक्तयां तुष्टिति भवदीयानां तेषां दासानां प्रार्थनायां अवो निद-
धातु । अपरं विनयेहम् अद्य खोयदासस्य कर्म सिङ्गं करोतु पुमांस
एतस्य समक्षस्त्र माम् अनुकम्पितं विदधातु ।

२ द्वितीयोऽध्यायः ।

१ निहिमियस्य विवर्णवदनताथा निदानं चिदिला व्यपेषार्तस्सेन तस्य यिरुशालम् प्रति प्रेषणं ह तस्मिन् तत्रोपस्थिते तदीयैरिणां मनसापः ११ चलदायां भग्नप्राकारस्यालोकनं १० प्राकारस्य पुन निर्माणे यिह्वदीयेभ्यः प्रटच्छिदानं ।

अहं महीपतेः पानभाजनवाट् आसं किञ्च नरपतेरत्सस्तस्य राज- १ त्वस्य विंशतितमवत्सरस्य नीसने मासि महीपतेः समुखे ब्राह्मारसे तिष्ठति मद्या स ब्राह्मारस आदाय नरपतये व्यतारि । पूर्वमहं तस्य २ समक्षं कदापि विषयो नाभवम् । एतच्छिदानात् नरपति मौमष्ट्यक्षत् त्वं ३ निरामयोऽसि तथापि त्वदीयं वदनं कुतो विवर्णमभूत्? एतत् मनः- ४ पोडां विनान्येन केनापि हेतुना न जायते । एतेनाहम् अतीविद्विजन् ५ नरनाथमवादिष्ठं, राजा चिरजीवी भूयात् । किञ्च मदीयपूर्वपुरुषाणां ६ श्रववासो यन्नगरं तदधुनोच्छ्रित्वं विद्यते तदीयगोपुराणि चामिदग्धानि सन्त्येन मदीयं वदनं कथं विवर्णं न भवेत्? तदानीं महीपति ७ मौमप्राक्षीत् त्वं किं प्रार्थयसे? ततोऽहं स्वर्गीयेश्वरम् उद्दिश्य प्रार्थनां ८ विद्याय राजानम् ऊचिवान्, यदि नरपतेरभिमतं जायेत यदि च ९ भवतो दासो भवतः साक्षादनुग्रह्येत तर्हि निवेदनमिदं कुर्वेऽहं भवान् १० मां यिह्वदानीष्टतं मदीयपिद्व्योकानां श्रववासं नगरं प्रेषयतु तन मया तत् पुनर्निर्माणयिष्यते । ततो महीपतिः स्त्रीयपार्वी समुपविष्टा महिषी च ११ मासप्राप्तां, त्वदीययाचायां कति दिनानि भविष्यन्ति? कदा च त्वं पुन- १२ रावर्त्तिष्यसे? इत्यं मां प्रेषयितुं भूपतेरभिमते जाते मया तस्य सन्निधौ समयो निरूपितः । अधिकान्तु मया महीपतिरुदितः, यदि क्षितिपतेर- १३ भिमतं जायेत तर्हि यिह्वदानीष्टते ममोपस्थितिं यावद् यत् सरितः पा- १४ रस्या देशाधिपतयो मदीयवजनस्य साहाय्यं कुर्वीरन् कारणादतस्तान् १५ प्रति लिखितानि पञ्चाणि महां दीयन्ताम् । अपरं भूमतो वनरक्षक आ- १६ सफो यत् मन्दिरपार्वत्यस्य दुर्गस्य गोपुराणां नगरीयप्राकारस्य मदीय- १७ वेश्मनस्य ग्रहकाषाणां कृते महां दारूणि देयात् तत्त्विमित्तं तं प्रति पञ्चमेकं १८ वितरतु । तेन माम्बतीश्वरस्यानुयहेण नरपति महां तत् सर्वं दत्तवान् ।

अपरं नरनाथो मया समं वाहिनीपतीन् हृष्यारोहिणाच्च प्राहिण्योत् १९ अनन्तरम् अहं सरितो इवारस्यानां देशाधिपतीनाम् उपकरणम् उप- २० स्याय व्यपतेः पञ्चाणि तेभ्यो ऽददाम् । तदानीम् इस्यायेलोयवं ग्रस्य कल्याण-

चेष्टार्थं मानुष एक आगमदिति निश्चयं होरोणीयसन् बहुटस्यामो-
नीयदासस्य टोवियस्य च महती मनःपीडा जाता ।

११ अनन्तरमहं यिरुशालमम् उपस्थाय तत्र स्थाने दिनचर्यं प्रोष्ठितवान् ।

१२ ततो इहं सम सङ्क्लिनः कृतिपयलोकात्त्र रजन्यामुदतिष्ठाम् । किन्त्वीश्वरो
यिरुशालमस्य कृते यस्तिन् कार्ये सम मानसं प्रावर्त्तयत् तदहं कञ्चन न
ज्ञापितवान् । अपरमहं यं वाजिनम् आरोहं तं विना कोप्यन्यः पशुः

१३ साकं मया नासीत् । अहं निश्चायां निष्प्रभुवो हारेण वहिर्गत्य नागकूपं
सारदारच्च यावद् गच्छन् यिरुशालमस्य भद्रं प्राकारं वक्त्रिदग्धानि

१४ पुरदाराणि च समलोकयम् । अपरम् अहं प्रख्यवणस्य द्वारं राजकीय-
पुष्करिणीच्च यावद् व्रजितवान् तत्र मदीयवाहनस्य पश्चो गर्भमनीये

१५ वर्त्मनि न सति त्रपायामहं खोतसो मथेन व्रजन् प्राकारं समपश्यम्
१६ अनन्तरं पुनर्बाहं निष्प्रभूमे हारेण प्रविष्य परावृत्यागच्छम् । किन्तु

मया यद्यत् स्थानम् अगम्यत यद्यच्चाक्रियत तद् अधिपतयो नाविदुः
किच्च तं कालं यावद् अहं यिष्ठदीयलोकान् याजकान् प्रमुखनरान्
अधिपतीन् कर्मकारिणाच्च तत्र ज्ञापितवान् ।

१० अनन्तरमहं तेभ्यो इकथयं, वयं कीदृग् दुर्दशापन्ना आस्महे तद्
युग्माभि दृश्यते यिरुशालमम् उच्चिन्नं तदीयगोपुराणि च वक्त्रिदग्धानि,

तस्माद् आगच्छत्, वयम् अद्यारभ्य यन्निन्दास्यदं न भवेत् कारणादस्माद्
१८ यिरुशालमस्य प्राकारं पुन निर्मितमहे । अनन्तरं मां प्रतीश्वरस्य मङ्ग-

लदायको इनुग्रहो मां प्रति गदितानि नरपते वैचनानि चैतानि तेषां
समक्षं मया वर्णितानि, तेन ते समभावत् भद्रं वयम् उत्थाय पुन

निर्माणं कुर्महे । अनेन प्रकारेण त एतस्योत्तमस्य कार्यस्य निमित्तं
१९ खान् बखवती इकुर्वन्त । परन्तु होरोणीयः सन् बहुटो इमोनीयदासः

टोविय आरबीयो गेष्मच्च वाचमिमां निश्चयास्मान् प्रति परिहासम्
अवज्ञाच्च विद्याय गदितवन्तः, यूयं यदिदं कार्यं कुरुथ तत् किं? यूयं

२० किं राजद्रोहं करिष्यत? तदानीमहम् उत्तरम् अददाम्, खर्गीय ईश्वरो
इस्माकं कार्यं सिद्धं करिष्यति । वयं तस्यैव दासात्तस्माद् अस्माभिरत्याय
निर्माणं करिष्यते । परन्तु यिरुशालमे युग्माकं को इपि भागे वाधि-
कारी वा स्मारकं चिङ्गं न विद्यते ।

३

३ द्वतीयोऽध्यायः ।

प्राकारो यैः पुन निरमायि तेषां नामानि स्थानानां निर्णयय ।

अनन्तरं प्रमुखयाजक इतियाप्तीवस्तस्य याजका भावरच्च समुद्याय १
 मेषद्वारं पन निर्ममिरे तस्य कवाटे स्थापयित्वा तत् पावयाच्चक्रिरे,
 अर्थतो मेयादुर्गमारभ्य हनवेजस्य दुर्गे यावत् तत् पवित्रयाच्चक्रिरे २
 तस्य सन्निधौ यिरीहो मैनवाः प्राकारं पुन निर्ममिरे । तेषामुपकरणे ३
 इत्येत्तनयः सकूरः पुन निर्ममे । अपरं सिनायाहस्य पुत्रा मत्यद्वारं ४
 पुन निर्ममिरे तस्य वृहत्त्वायानि चोत्यापयाच्चक्रिरे किञ्च तस्य कवाटे
 कुञ्जिका अर्गलानि च स्थापयाच्चक्रिरे । तेषामुपकरणे कोसस्य पौत्र ५
 ऊरियस्य पुत्रो मिरेमेतः पुन निर्ममे । तस्य सन्निधौ मिशेषवेलस्य पौत्रो
 वेरिखियस्य पुत्रो मिशुज्जमः पुन निर्ममे । तस्यान्तिके वानाहस्य पुत्रः ६
 सादोकः पुन निर्ममे । तस्य समीपे तिकोयीया मनुजाः पुन निर्ममिरे
 परन्तु तेषां प्रमुखमानवाः स्वेषां परिष्ठृष्टस्य कार्ये न प्रवृत्तिरे । अन- ७
 न्तरं पासेहस्य पुत्रो यिहोयादयो विषेदियाहस्य पुत्रो मिशुज्जमच्च
 पुरातनं द्वारं पुन निर्ममाते, तौ तस्य तिर्थ्यक्काषाण्युत्यापयाच्चक्राते तदी-
 यकवाटे कुञ्जिका अर्गलानि च स्थापयाच्चक्राते । तयोरुपकरणे गिवियो- ८
 नीयो मिलटियाहो मिलोणोयीयो यादोनच्चापरं गिवियोनीया मिस्या-
 हीयाच्च मनुजाः सरितो उवारस्यदेशाधिपस्य सिंहासनं यावत् पुन
 निर्ममिरे । तस्य सन्निधौ नाडीन्यमानां मध्यीयो हर्षयस्य तनय ९
 उषीयेलः पुन निर्ममे । तस्योपकरणे गन्धवग्निवंशीयो हनानियः पुन निर्ममे
 किञ्च ते दीर्घप्राकारं यावद् यिरुप्तालम ब्रह्माच्चक्रिरे । तेषां समीपे १०
 यिरुप्तालमप्रदेशस्यार्द्धभागस्याधिपति ह्र्षरस्य तनयो दिक्षायः पुन निर्ममे । तस्य सन्निधौ हरूमपस्य तनयो यिदायाहो निजभवनस्य समु- ११
 खस्यं प्राकारं पुन निर्ममे । तस्य समीपे हरूवनियस्य तनयो हरूशः पुन
 निर्ममे । अपरं हारीमस्य पुत्रो मल्कियः पहृतमीयावस्य तनयो १२
 हशूवच्च तदन्यभागं चुस्तिदुर्गच्च पुन निर्ममाते । तदुपकरणे यिरुप्ताल- १३
 मप्रदेशस्यार्द्धस्याधिपो हलोहेशस्य तनयः शस्त्रमस्तदीयदुहितरच्च पुन
 निर्ममिरे । अनन्तरं हानुनो सानोहनिवासिनस्य लोका निम्नभूमे हीरं १४
 पुन निर्ममिरे । ते तस्य निचयनं चक्रिरे किञ्च तस्य कवाटे कुञ्जिका
 अर्गलानि च स्थापयाच्चक्रिरे, अपरं सारदारं यावत् प्राकारस्य सहस्रं

१४ हस्तान् पुन निर्ममिरे । अपरं वैयक्तेऽप्रदेशस्याधिपती रेखवस्य पुत्रा
मल्कियः सारदारं निर्ममे, स तस्य निचयनं चक्रिवान् किञ्च तस्य
१५ कवाटे कुञ्जिका अर्गलानि च स्यापयाच्चके । अपरं मिस्याप्रदेशस्याधि-
पतिः कलहोवेत्तनयः शङ्कुमः प्रच्छबणस्य द्वारं पुन निर्ममे, स तत्
निर्माय तदीयाच्छादनं चक्रिवान् अपरं तस्य कवाटे कुञ्जिका अर्गलानि
च स्यापयाच्चके किञ्च दायूदो नगराद् अवरोहणार्थकं सोपानं यावत्
राज्ञ उद्यानस्य समुखस्यायाः श्रीलोहपुष्करिण्याः प्राकारं पुन निर्ममे ।
१६ तस्योपकरणे वैतस्त्रप्रदेशस्यार्दभागस्याधिपतिरस्वूकस्य तनयो निहि-
मियो दायूदः श्रवागाराणां समुखे खनितायाः पुष्करिण्या अभ्यर्णी
१० यावत् वीरलोकानां भवनानि च यावत् पुन निर्ममे । तस्य सन्निधौ
लेवीयानाम् अन्तर्गतो वानेत्तनयो रिङ्गमः पुन निर्ममे । तस्य सन्निधौ
कियीलाप्रदेशस्यार्दभागस्याधिपति र्हश्वियः खीयभागं पुन निर्ममे ।
१८ तस्य समीपे तेषां भाटनिवहो इर्थतः कियीलाप्रदेशस्यार्दभागस्याधिपति
१९ हेनाददस्य तनयो ववयः पुन निर्ममे । तस्योपकरणे मिस्याया अधिपति
र्येश्रूयस्य तनय एस्तः प्राकारस्य वक्रभागे स्थितस्याल्लग्नहस्य वर्त्मस-
२० ममुखे स्यानमपरं पुन निर्ममे । तस्योपकरणे सब्बयस्य तनयो वारूको
यत्वं कृत्वा प्राकारस्य वक्रभागात् प्रधानया जकस्येलियाश्रीवस्य गेहदारं
२१ यावत् स्यानमन्यत् पुन निर्ममे । तस्य समीपे कोसस्य पौत्र ऊरियस्य
पुत्रो मिरेमोत इलियाश्रीवस्य गेहदारम् आरम्भेलियाश्रीवस्य गेहस्य
२२ प्रान्तं यावत् स्यानमपरं पुन निर्ममे । तस्य सन्निधौ समभूमे र्याजकलोकाः
२३ पुन निर्ममिरे । तदुपकरणे विचामीनो हश्रवच्च खीयगेहयोः समुखे
पुन निर्ममाते । तत्सन्निधावननियस्य पौत्रो मासेयस्य पुत्रो इस्त्रियः
२४ खीयगेहस्य समुखे पुन निर्ममे । तस्योपकरणे हेनाददस्य पुत्रो विद्वयि-
रस्त्रियस्य भवनमारभ्य प्राकारस्य वक्रम् अर्थतः कोणं यावत् स्यानम-
२५ परं पुन निर्ममे । अनन्तरम् ऊषयस्य तनयः पाललो वक्रस्य समुखस्य-
प्राकारस्य समुखे बन्धनालयस्य चत्वरस्य समीपस्यस्य राज्ञ ऊर्जप्रासा-
दाद् वहिर्वर्त्तिदुर्गस्य समुखे च प्राकारं पुन निर्ममे । तस्य सन्निधौ
२६ परियोशस्य तनयः पिदायः पुन निर्ममे । नियोनीयलोका ओफलस्यप्राकारं
नीरदारस्य पूर्वदिशः समुखस्य स्यानं वहिर्वर्त्तिदुर्गच्च यावद् ऊषुः ।
२७ तत्सन्निधौ तिकोयीया वहिर्वर्त्ति वहद् दुर्गम् आरभ्य ओफलस्यप्राकारं
२८ यावद् अपरं स्यानमेकं पुन निर्ममिरे । हयदारस्य परदिशम् आरभ्य

याजकानाम् एकैको जनो निजगेहस्य सम्मुखं प्राकारं पुन निर्ममे ।
तत्स्विधाविमेरस्य तनयः सादोको निजगेहस्य सम्मुखं पुन निर्ममे । १९
तस्योपकरणे पूर्वद्वारस्त्वकः शिखनियस्य तनयः शिमयियः पुन निर्ममे ।
तस्योपकरणे शेलिमियस्य तनयो हनानियः सालफस्य घष्टः पुत्रो हानूनस्य २०
स्थानमपरमेकं पुन निर्ममाते । तत्स्वमोपे वेरिखियस्य तनयो मिशुक्षमा
निजप्रकोष्ठस्य सम्मुखं पुन निर्ममे । तस्य सन्निधी नाडोन्धमस्य तनयो २१
मल्कियो निधीनोयानां वणिजाच्च स्थानं यावत् मिप्रकददारस्य सम्मुखस्य
प्राकारं कोणस्य वर्त्म यावत् पुनर्निर्ममे । अपरं कोणस्थमार्गस्य मेष- २२
दारस्य च मध्ये नाडोन्धमा वणिजच्च पुन निर्ममिरे ।

4

४ चतुर्थोऽध्यायः ।

१ रिपूणः निन्द्यायाः कथनं ७ वैरिणः विरहं रचकाणां स्थापनं १३ कर्मकारिणां
हस्तेवत्समर्पणं १४ मानवान् प्रति निहिमियस्य मन्त्रणाकथनच्च ।

अपरं वयं प्राकारं पुन निर्ममीमहे वाचमिमाम् आकर्ष्य सन्ध- १
क्षटस्तुकोप महाकोधान्वितः सन् यिह्वदीयान् तिरस्कतवांच्च । अपरं २
निजभातुणां शोमिरोणीयबलानाच्च साक्षात् वाचमिमां व्याहरत्, एते ३
जीर्णा यिह्वदीयाः किं करिष्यन्ति ? इमे कदा निवर्त्तिष्यन्ते ? इमे किं ४
वज्रं करिष्यन्ति ? एकस्मिन् दिने किं कर्मेतत् साधयिष्यन्ति ? भस्मी- ५
कृतान् पाषाणान् धूलिराशिभ्य उत्थाय किं सजीवान् करिष्यन्ति ? तेन ६
तस्य समोपस्थो उमोनीयटोवियः कथयामास, ते यत् निचयनं कुर्वन्ति ७
तत्र यदि पृष्ठगाल आरोहति तर्हि स पाषाणनिर्मितः प्राकारो भिद्य- ८
मानः परिष्यति । हे अस्माकम् ईश्वर अवग्नं कुरु, वयं निन्दिता अभ- ९
वाम । एतैः क्षतम् अपमानम् एतान् प्रति परावर्त्य । अपरं दासा- १०
गाररूपे देशे लोठितवस्त्रूनीवैतान् स्थापय । एतेषां कलुषं न गोपय, ११
एतेषाम् अधर्मं भवतः सम्मुखान्नं लुप्यतां, यतस्ते निचायकानां सम्मुखे १२
तव कोपम् अजनयन् । तथापि वयं प्राकारं निरमिमीमहि, ततः स १३
कृतस्तः प्राकार उच्चत्वस्यादृं यावत् सम्बद्धो उभूत् । यतो लोकानां मनः १४
कर्मणासक्तम् आसीत् ।

अनन्तरं यिरुशालमस्थप्राकारस्य पुनर्निर्माणं प्रवर्त्तते तस्य भग- १५
स्थानानां जीर्णोद्धार आरभते चैतन्निशम्य सन्ध्वस्तः टोविय आरवीया

८ चमोनीया च सदोदीयाच्च भृशं कुञ्जः सन्तो यिरुप्रालमस्य विरुद्धं योध-
९ नार्थं तत्त्वग्रस्य दृज्जे र्बाधनार्थच्च सर्वे याचां कर्तुम् ऐक्यमत्यं चक्रिते । तेन
१० वयं सेषाम् ईश्वरस्य सन्निधौ प्रार्थयामहि दिवानिशं तेषां विरुद्धं
११ इत्कान् च स्थापयामहि च । अपरं यिद्वदीयाः कतिपथलोका अवदन्
भारवाहका दुर्बला जाता इदानीमपि बड्ज जीर्णं विद्यते, वयं प्राकारं
१२ युनर्निर्मातुं न पारयामः । अस्माकं वैरिणो उप्यकथयन् वयम् एतैरवि-
१३ दिता अष्टव्याच्छैतेषां स्थानं प्रविश्यैतान् इनिष्यामस्तत् कर्म निवर्त्तयि-
१४ ष्यामस्य । अपरं तेषां समीपवासिनो यिद्वदीया येभ्यः स्थानेभ्योऽस्मत्य-
१५ मीपं गमनागमने अकुर्वन्, तेभ्यः सर्वेभ्यः स्थानेभ्यो दशवारान् अस्माकं
सन्निधिम् चागत्य तद् वचो ऽवदन् ।

१६ अपरम् अहं तेषां स्थानानाम् अधः प्राकारस्य पश्चात् अनावृतस्यखेषु
खोकान् नियुक्तवान् अर्थत अन्नहासशूलधनुर्धारिणो लोकान् वंश-
१७ कर्मण नियुक्तवान् । अनन्तरम् अहम् अवालोक्य एवं किञ्च प्रात्याध प्रमुख-
लोकान् अध्यक्षान् तदन्यनिखिललोकांस्य गदितवान् यूयं तेभ्यो मा-
विभीत, महान्तं भयङ्गरं परमेष्वरं समर्त, सेषां भावेणां पुच्छपुच्छीणां
१८ जायानां गेहानाच्च निमित्तं समरं कुरुत । अनन्तरं तेषाम् अभिप्रायो
ऽस्माभि बुद्ध ईश्वरेण तेषां मन्त्राणा अर्थीकृता चेतिवार्तायाम् अस्माकं
रिपुभिः अताथां वयं सर्वे पुनः प्राकारं गत्वा खीये खीये कार्ये प्रावर्त्ता-
१९ महि । तदेव दिनमारभ्य मम दासेयानाम् अर्द्धमनुजाः कार्यम् अकुर्वन्
अन्नाद्वलोकाच्च शूलफलकधनुर्धर्माणि धारयन्तो ऽतिष्ठन् अपरं वृत्तस्य
२० यिद्वदावंशस्य पश्चात् सैन्याध्यक्षा अचरन् । ये प्राकारस्योपरिष्ठात् नि-
चयनम् अकुर्वन् ये च भारान् अवहन् आरोपयन् वा ते सर्वे हृत्ते-
२१ नैकेन कर्माकुर्वन् तदन्यहृत्तेन च शूलम् अधारयन् । निचायकाच्च
सर्वे कटिषु बद्धखण्डा अचाययन् तूरीवादकच्च मम सन्निधावतिष्ठत् ।

२२ अनन्तरम् अहं प्रमुखलोकान् अधिपतीन् तदन्यनिखिललोकांस्य
याहरं, कार्यमिदं सुमहत् सविततच्च वयमपि प्राकारस्योपरिष्ठात् वि-
२३ कीर्णा मिथो दूरवर्तिनस्य । तस्मात् यत्र कुचापि स्थाने युग्माभिस्तूरीश्वरः
ओष्ठ्यते तत्रैवास्मात्समीपं समागत्यम् । अस्माकम् ईश्वरोऽस्माकं नि-
२४ मित्तं समरं करिष्यति । अनेन प्रकारेण वयं तस्मिन् कार्ये परिश्रमम्
अकुर्म, अस्माकम् अर्द्धमनुजाच्चारणोदयमारभ्य तारकोदयं यावत्
२५ शूलानि धारयन्तः समतिष्ठन् । तस्मिन् समये मया लोकाः पुनर-

दिता एकैको जनः स्वदासेन समं यिरुशालमस्य मध्ये निशां यापयतु, तथा सति ते निशायाम् अस्माकं रक्षोपकारका दिने च कार्योपकारका भविष्यन्ति । तस्मात् मया सम भावभि र्मम दासै र्मम रक्षकानुचरैच्च ११ वसनानि न मोचितानि, एकैकस्य शूलमेव स्वानम् अभवत् ।

5

५ पञ्चमोऽध्यायः ।

१ स्तोकानां कलहकथनं ६ कुसोदप्राहिणो स्तोकान् तिरस्त्वा कुषीदस्य प्रतिदानाय निहिमियस्य निदेशनं १४ अध्यचतुपदस्य वेतनं न गृहीत्वा निजविजेन वज्ञसो-कानां भरणं ।

अनन्तरं निजभातृणां यिह्वदीयानां विरुद्धं साधारण्योकानां तदीय-
योधितात्मा महाकलह उदतिष्ठत् । केचिद् अवदन् अस्माकं बहूवः पुच्छा
दुहितरस्य सन्ति तस्माद् वयं यथा भुज्ञाना जीवेत् तदर्थं शस्यानि
ऋणत्वेन गृहीतवन्तः । अपरे केचिद् अगदन् वयं सेषां शस्यक्षेत्राणि १
आक्षाक्षेत्राणि गृहाणि च न्यासीकृत्य दुर्भिक्षसमये शस्यानि ऋणत्वेन
गृहीतवन्तः । अपरे केचिद् अवहरन् राजकरस्य निमित्तं वयं सेषां
भूमिआक्षाक्षेत्राणि न्यासीकृत्य मुद्रा ऋणत्वेनागृहीत । अस्माकं वपुष्य-
समदीयभातृणां वपुषां तुल्यानि किञ्चास्माकं सन्तानाल्लदीयसन्तानानां
तुल्याः । किन्तु पश्यत तनया दुहितरस्यास्माभिर्दीपत्वाधीनोकर्तव्याः,
अस्माकं दुहितृणां मध्ये काचिद् इदानीमपि दासत्वाधीनाः सन्ति तासां
मोचनश्वास्माकं न साध्यं यतोऽस्माकं शस्यक्षेत्राणि आक्षाक्षेत्राणि चाप-
रेषां लोकानाम् अधिकारित्वे विद्यन्ते ।

तदानीम् अहं तेषाम् एतादशं कातरत्वशब्दम् एतानि वाक्यानि च
निशम्य भृशं कुपितवान् । अपरं निजे मानसे विविच्य प्रमुखलोकान् ७
अधिपतीत्वं भर्त्ययन् तेभ्योऽवादिष्य, यूर्यं निजनिजभावभ्यः कुसीदं
गृहीय । अपरं तेषां विरुद्धं महासमाजं क्षत्वागर्द, अस्माकं भातरो ये
यिह्वदीयोका इतरदेशीयेषु विक्रीता आसन् ते यथासाध्यम् अस्माभिः
पर्यक्तीयन्त, इदानीं यूयमपि किं सेषां सहजान् विक्रीयीय? ते किम्
अस्माभिः क्रेतव्याः? तेन ते लोका नीरवाः सन्तोऽतिष्ठन् किमपि
प्रतिभाषितुं नाशक्नुवन् । अपरं मया गदितं युश्माभि र्यत् क्रियते तत्र
भद्रम् । अस्माकं वैरिण्याम् इतरजातीयोकानां निन्दाभयाद् अस्मदीये-
अरस्य भक्तिः किं युश्माभि गांचरितव्या? अहं मदीयभातरो सम दा- १०

सेयाच्च वयमपि मुद्राणां शस्यानाच्च दानेन तेषाम् उत्तमर्णाः, किन्तु मया ११ विनीयते, एतत् कुसीदयहयम् अस्माभिरुचितव्यं । मया विनीयते तेषां शस्यक्षेत्राणि द्राक्षाक्षेत्राणि जिवृक्षा गेहानि चास्माभिः पुन दर्यन्तां, युश्याभिच्च तेभ्यो यानि मुद्राशस्यद्राक्षाइसतैलानि चक्षणत्वेन १२ इत्थानि तेषां दृढ़कुसीदमपि पुन दर्यन्तां । तदानीं ते कथितवन्तः, वयं तानि प्रतिदास्यामस्तान् किञ्चन न याचिष्यामहे त्वया यद् गद्यते तदेव करिष्यामहे । तदानीम् अहं याजकान् आहृय तदाक्यानुसारेणास्माभिः १३ कारिष्यत इति तान् अशपथयम् । अपरं मया वस्त्राच्चलम् आस्फाल्य गदितं, यो जन एतां प्रतिज्ञां न समाचरति, ईश्वरस्तस्य गृह्णाद् उपार्जितविषयाच्च तम् इत्यम् आस्फाल्य त्रिपतु स चेत्यम् आस्फालितो उकिष्वनस्य भवतु । ततः कृत्स्वः समाजस्तथा स्त्रियुक्ता परमेश्वरं धन्यम् अवदत् । अनन्तरं मनुजास्तदाक्यानुयायिनम् आचारम् अकुर्वन् ।

१४ यिङ्गदादेशसाधिपतित्वपदे मम नियोगस्य दिनमारभ्यार्थतो नृपते-र्दत्सक्तस्य राजत्वस्य विंशतितमं वत्सरमारभ्य द्वाचिंशत्तमं वत्सरं या-बद् एतान् द्वादशवत्सरान् मया मम भाष्टनिवहेन च देशाध्यक्षस्य भक्ष्यं १५ नाभुञ्जि । मत्यूर्ब्बर्वर्जिनो उधिपतयो लोकेषु भारम् अप्यन्तर्लेभ्यस्त्वा-रिंशक्केकलपरिमितानि दौष्याणि तदन्यद् भक्ष्यं द्राक्षारसच्च गृह्णीत-वन्तः, अपरं तेषां दासेया अपि लोकानां शासकत्वम् अकुर्वन्, परत्वी-१६ श्वराद् बिभृता मया तद्वाक्षियत । एतस्य प्राकारस्य कार्यं ममासक्षि-हेतुना वयं किमपि क्षेत्रं नाक्रीणीम किञ्च मदीयाः सर्वे दासास्त्रमिन् १० स्थाने कर्मणि मिलितवन्तः । अपरं यिङ्गदीयानाम् अधिपतीनाच्च सार्डि-शतं जना असच्चतुर्दिक्स्यानां भिन्नजातीयानां मथाच्चास्माकम् उपकरणं १२ आगता लोकाच्च मदीयभोजनासने समुपाविशन् । तस्मिन् समये मन्त्रि-मित्रं प्रतिदिनम् एको दृष्टमः षट् उत्तममेषाच्चापच्यन्त पक्षिणो ईष-पच्यन्त । अपरं दशदिवसानां मध्ये वारमेकं यथेष्ठो नानाविधो द्राक्षा-रसाच्चानीयत । तथापि लोकानां दासत्वभारस्य गरिष्ठलाद् अधिपति-१४ त्वस्य चेतनं नायाचे । हे मदीयेश्वर, एतेषां लोकानां निमित्तं मया यानि कर्माणि अधीयन्त तदनुसारेण कल्याणाय मां स्मर ।

६ षष्ठोऽध्यायः ।

6

१ सम्बद्धस्य श्रूतेना नपाजमरयो वेतमग्निणा भविष्यदादिगा मिहिमित्य चासवितुं

तस्य चेष्टनं १५ कर्मणः समाप्तिप्राप्तवात् वैरिणाम् उद्देश्यं १७ रिपुभिः सच्च
प्रमुखयिङ्गदीयानां गुप्तमन्तराणायाः प्रकटीभवनं ।

अनन्तरं मया प्राकारः पुनर्निर्मितक्षस्य मध्ये किञ्चन जीर्णं स्थानं १
न विद्यते केवलं इतरैः कवाटानां संयोगस्तदानीमपि न कृत एतस्यां
बार्त्तायां सन्वस्त्रटेन टोवीयेनारबीयगेष्मेनासाकम् अन्यै वैरिभिस्य
श्रुतायां सन्वस्त्रटो गेष्मस्य मां हिंसितुं मतिं विधाय दूतेन मास् प्रति २
बच इदं प्राह्विगुताम्, आगच्छ वयम् ओनुप्रान्तरस्येषु यामेषु परस्परं
साक्षात् कुर्म्वहे । ततो मया इतैरिदं प्रतिवचनं तौ प्रति प्रहितम्, ३
अहम् एकं महत् कर्मानुतिष्ठामि, तत्रावर्दोषु न पारयामि । मयि
शैथिल्यं विधाय युग्माकं सन्निधिं गते कर्मं कुतो निवर्जिष्यते? इत्यं ४
चतुर्व्वारं तैर्भमोपकरणं लोका प्रहिता मया प्रति तान् प्रति तादृशं प्रत्यु-
त्तरं कृतं । अनन्तरं सन्वस्त्रटस्तेन प्रकारेण पञ्चमं वारं मम सन्निधिं ५
निजं दासेयं प्राह्विषोत् । तस्य करे मुक्तं पञ्चमेकमासीत् तन्मध्य एतादृ-
शानि वाक्यानि लिखितान्यविद्यन्त, त्वं यिङ्गदीयाच्च राजद्वेषां विधातुं ६
मतिं कुरुथ तन्निदानात् प्राकारं पुन निर्मिमीषे पञ्चात् त्वं तेषां राजा
भविष्यसीति किंवदन्ती भिन्नजातीयानां मध्ये श्रूयते गेष्मेनापि तदेवो-
चते । अपरं यिङ्गदीयानां वृत्यतिरेको विद्यते त्वं स्वस्य कृते यिरुशालमे ७
बच इदं घोषयितुं भविष्यदादिनो न्ययुङ्गथाः । इदानीम् एतद्वा-
क्यानुयायिनी वार्त्ता न्यपेणा श्रोष्यते तस्माद् आगच्छावां मिलित्वा
मन्त्रयावः । तदानीम् अहं दूतेन तं प्रति वाचमिभामवादिषं त्वया ८
यद्यद् वचो गदितं तद् यथार्थं नहि, तत् तदैव मनसा कल्पितम् ।
एतस्मिन् कर्मणि तेषां हस्ता दुर्बला भवन्तु तेन तत्र सेत्यतीयाशया ९
ते सर्वे उसान् अत्रासयन्, अतो हे परमेश्वर त्वं मम हस्तौ बलिनौ
कुरु । अनन्तरं मिहेष्टवेलस्य पौत्रो दिलायस्य पुत्रो यः शिमयियो १०
उवरुद्ध आसीत् मयि तस्य निवेशनं गते सो उवादीत्, ईश्वरस्य गेहे
उर्धतो मन्दिरस्य मध्यस्थाने मिलित्वासाभि र्मन्दिरस्य दाराणि रुधन्तां
यतस्ते त्वां व्यापादयितुमार्गमिष्यन्ति च्छण्डायामस्यामेव त्वां व्यापाद-
यितुम् आगमिष्यन्ति । तेनाहम् अभाषे मनुल्यो मनुजः किं पञ्चायि- ११
ष्यते? मनुल्यो मानवः प्राणशक्तार्थं किं मन्दिरम् आश्रयिष्यते? मया
तत्र प्रवेश्यते । अनन्तरम् ईश्वरस्ते न प्राह्विषोत् स मम वैरित्वात् तद् १२
भविष्यद्वचनम् अभाषत किञ्च टोवीयः सन्वस्त्रटस्य तस्मै वेतनं प्राय-

१३ च्छतां मया विविच्यैतद् अबोधि । अहं यद् विभृत् तत् कर्म कुर्यां पात-
कस्त्राचरेयमित्यं तयोरभिमतात् कुख्यातिं गत्वा ताभ्यां निन्दनीयो
१४ भवेयम् एतत् त्वते तौ तस्मै वेवनं व्यतरताम् । हे मदीश्वर टोवियः सन-
वल्लटो भविष्यद्वादिनो नोयदिया तदितरे च ये भविष्यद्वादिनो माम्
अभीष्यन् ते निजक्रियानिदानात् त्वया सर्वतां ।

१५ अनन्तरं द्विपञ्चाशद् दिवसानां मध्य इलूलमासस्य पञ्चविंशे दिवसे
१६ प्राकारः समाप्तिं अगमत् । तदानीम् अस्माकं निखिलैः परिपत्यि-
भिस्तस्यां वार्तायां अतायाम् अस्मच्चतुर्दिक्स्थभिन्नजातीयैच्च तस्मिन्
कर्मणि दृष्टे ते उतीव विवर्णवदना अभवन् यत एतत् कर्मास्माकम्
ईश्वराद् अभवदिति तैर्बोधि ।

१० तस्मिन् समये यिङ्गदावंशस्य प्रमुखमानवाः टोवियस्य सद्विभिं बहूनि
पत्राणि प्राहिणवन् तथा टोवियस्य पत्राण्यपि तेषां सद्विधिम् आग-
१८ च्छन् । यतः स आरहतनयस्य शिखनियस्य जामावासीत् किञ्च तस्य
तनयो यिङ्गेहाननो वेरिखियतनयस्य मिश्रस्त्रमस्य दुहितरं यूठवान्
एतनिदानाद् यिङ्गदामधे बहवो मानवाः शपथेन तस्य वशा जाताः ।
१८ ते मम समक्षं तस्य नुतिम् अकुर्वन् अपरं भद्रीयवार्तामपि तस्य समक्षं
अगदन्, किञ्च टोवियो मां चासयितुं मां प्रति पत्राणि प्राहिण्योत् ।

७ सप्तमोऽध्यायः ।

7

१ हनाने ईनानियस्य च इसेषु यिरूशालमस्य समर्पणं ५ घाविलाद् आगतानां
वन्दिमनजानां संख्या १८ याजकानां लेवीयानां गायकानां द्वारपालानां निधो-
नीयानां सुलेमनो दासवंशीयानाम् अविदितवंशयाजकानाच्च कथनं १९ निखि-
ललोकानां संख्या पञ्चादीनां संख्या प्रधानलोकानां दानानि च ।

१ अनन्तरं प्राकारे निर्मिते मया द्वारेषु कवाटान्ययुज्यन्त, अपरं द्वार-
२ पालका गायका लेवीयाच्च नियुक्ताः । अनन्तरं मया निजभाता हनानि
दुर्गाधिपति ईनानियच्च यिरूशालमस्याध्यक्षे नियुक्तौ यतो हनानियो
३ विश्वास्यः पुमान् ईश्वरभक्त्या बड्ड्यो विशिष्टश्वासीत् । अपरम् अहं
तौ समादिशं यावत् सूर्यरश्मिः सतापो न भवति तावद् यिरूशालमस्य
हाराणि युवाभ्यां न मोचयितव्यानि । अपरं मनुष्येषु स्वगेहानि न
प्रविष्टेषु द्वाराणि रोद्धव्यान्यर्गलैच्च बद्धव्यानि । किञ्च यिरूशालमनि-
वासिनो युवाभ्यां रक्षकर्गेषु नियोक्तव्याः, एकैको जनः खीयरक्षकर्गे

स्वीयगेहसमुखे च नियुच्यतां । यतो नगरं सुविततं समहच्चास्ति किन्तु ४
तन्मध्ये स्तोकलोका विद्यन्ते गेहनिर्माणाच्च न प्रवर्तते ।

चपरम् च्छहं यत् प्रमुखलोकान् चधिपतीन् तदन्यलोकांच्च गणनार्थं ५
सङ्कृहीयाम् इत्यस्मिन् चर्धे मदीयेश्वरो मम मनः प्रावर्त्यत् किञ्च मया
बाबिलाद् आगतानां मनुजानां वंशावलिस्तृचकं पञ्चमेकम् चलभिं
तचैतानि वचांसि लिखितान्यासन् ।

बाबिलीयद्यपेण नियूखलित्सरेण प्रवासिता जनपदस्य ये वन्दिलोका ६
यिरुशालमं यिह्वदादेशीयानि निजनगराणि वा प्रथामन्तुं याचां वि-
धाय सिरुब्बाबिलो ये श्रूयो निहिमियो इसरियो रथमाहो नहमानि ७
मर्दिंखयो विल्शनो मिस्परो विग्वयो निह्वमो वानाह्वैतैः समं परा-
द्यत्याजमुक्तेषाम् इस्तायेलीयलोकानां संख्या । परियोश्वरंशस्य शताधिके ८
द्वे सहस्रे द्विसप्ततिजनाः । शिफटियवंशस्य द्विसप्तव्यधिकानि चीणि ९
शतानि जनाः । आरहवंशस्य पञ्चसप्तव्यधिकानि घट्शतानि जनाः । १०
पह्वतमोयाववंशस्य ये श्रूययोयाववंशीया अष्टादशाधिकायशताधिके ११
द्वे सहस्रे जनाः । एलमवंशस्य चतुःपञ्चाशदधिकशतद्वयाधिकं सहस्रं १२
जनाः । सत्त्ववंशस्य पञ्चत्वास्तिंशदधिकान्यशतानि जनाः । सक्षेयवं- १३
शस्य षष्ठ्यधिकानि सप्तशतानि जनाः । विन्नूयिवंशस्याष्टाविंशत्वास्तिंशदधि- १४
कानि घट्शतानि जनाः । वेवयवंशस्याष्टाविंशत्वधिकानि घट्शतानि १५
जनाः । च्छगदवंशस्य द्वाविंशत्वधिकशतत्रयाधिके द्वे सहस्रे जनाः । १०
अदोनीकामवंशस्य सप्तष्ठ्यधिकानि घट्शतानि जनाः । विग्वयवंशस्य १६
सप्तष्ठ्यधिके द्वे सहस्रे जनाः । आदीनवंशस्य पञ्चपञ्चाशदधिकानि घट- १०
शतानि जनाः । आटेरवंशस्य हिष्कियवंशीया अष्टनवतिजनाः । हश्च- ११
मवंशस्याष्टाविंशत्वधिकानि चीणि शतानि जनाः । वेत्सयवंशस्य चतुर्विं- १२
शत्वधिकानि चीणि शतानि जनाः । हारीफवंशस्य द्वादशाधिकं शतं १४
जनाः । गिवियोनवंशस्य पञ्चनवतिजनाः । वैतलेहसीया निटोफाही- १५
याच्च मनुजा अष्टाशीत्यधिकं शतं जनाः । अनायोतीया मनुजा अष्टा- १७
विंशत्वधिकं शतं जनाः । वैथस्मावतीया मनुजा दिचत्वास्तिंशत्त्वानाः । १८
किरियतयिधारीमोयाः किपीराहीया वेरोतीयाच्च मनुजास्त्रिचत्वा- १९
स्तिंशदधिकानि सप्तशतानि जनाः । रामोतीया गेवायीयाच्च मनुजा २०
एकविंशत्वधिकानि घट्शतानि जनाः । मिक्मसीया मनुजा द्वाविंशत्य- २१
धिकं शतं जनाः । वैघेलीया अयोद्याच्च लोकास्त्रियोविंशत्वधिकशतं जनाः । २२

१४ अन्यनिवोर्मनुजा द्विपञ्चाशज्जनाः । अन्यैलमवंशस्य चतुःपञ्चाशदधि-
१५ कश्तदयाधिकं सहस्रं जनाः । हारीमवंशस्य विंशत्यधिकानि चौणि
१६ शतानि जनाः । यिरीङ्गवंशस्य पञ्चत्वारिंशदधिकानि चौणि शतानि
१७ जनाः । अपरं लोदवंशस्य हादीदवंशस्य ओनोवंशस्य चैकविंशत्यधि-
१८ कानि सप्तशतानि जनाः । सिनायावंशस्य चिंशदधिकनवशताधिकानि
चौणि सहस्राणि जना आसन् ।

१९ याजकानाम् इयं संख्या । येशूयवंशजयिदधियवंशस्य चिसपत्यधि-
२० कानि नवशतानि मनुजाः । इमेरवंशस्य द्विपञ्चाशदधिकं सहस्रं जनाः ।
२१ पश्छाद्वंशस्य सप्तत्वारिंशदधिकशतदयाधिकं सहस्रं जनाः । हारी-
मवंशस्य सप्तदशाधिकं सहस्रं जनाः आसन् ।

२२ लेदीयानामियं संख्या । होदवियवंशे येशूयस्य कद्मीयेषस्य च वंशस्य
चतुःसप्ततिजना आसन् ।

२३ गाथकानामियं संख्या । आसफवंशस्याष्टत्वारिंशदधिकं शतं जना
आसन् ।

२४ द्वारपालानामियं संख्या । पश्चुमवंशस्याटेरवंशस्य टल्मेनवंशस्या-
कूवंशस्य हटोटावंशस्य च साकल्येनाष्टाचिंशदधिकं शतं जना आसन् ।

२५ निधीनोयलोकानामियं संख्या । सीही हस्फाः टब्बायोतः केरोसः

२६ स्त्रीयः पादोनो लिवानाहो हगावः पश्चुमयो हाननो गिहेलो गहरो

२७ राया रितीनो निकोदो गसम उषः पासेहो वेषयो मिठुनीयो निफूषो-

२८ यो वक्त्रूको हकूफा हरहरो वस्त्रूतो मिहोदा हर्षा वर्कासः सीघिराः

२९ तेमहो नित्वीहो हटीफाच्चैतेषां निखिलानां वंशनिवह आसीत् ।

३० सुलेमनो दासानां वंशनिवहस्येयं संख्या । सोटयः सोफोरतः पिरुदा

३१ यालाहो दक्षीणो गिहेलः शिफटियो हटीलः पोखेरतहत्तीवायीम

३२ आमोनच्चैतेषां सर्वेषां सन्ताननिवह आसीत् । निधीनोयाः सुलेमनो
दासानां सन्तानाच्च साकल्येन द्वानवत्यधिकानि चौणि शतानि जना

३३ आसन् । अपरं तेलमेलहात् तेलहर्षातः किरुवाद् अहोनाद् इमेरा-

चागता एते मनुजा इच्छायेतीयवंशा भवन्ति न वेति निच्छयार्थं निज-

३४ निजपिटवंशस्य गोचस्य च प्रमाणं दातुं न पारयामासुः । दिल्लायः

टोवियो निकोदच्चैतेषां वंशानां द्वित्वारिंशदधिकानि षट्शतानि

३५ जना आसन् । अपरं याजकवंशस्य मध्ये हवायस्य कोसस्य वर्सिष्ठयस्य

च सन्तानाः । एष वर्सिष्ठयो गिजियदीयवर्सिष्ठयस्य दुवितरमेकां युह्मा

तस्य नामा विख्यातो उभवत् । वंशावलौ गणितलोकानां मध्य एते तेषां १४
वंशपत्रं मृगयिला न लेभिरे तत्कारणाद् अशुचयः सन्तो याजकत्व-
पदाद् भवा अभवन् । किञ्च प्रासकस्तान् अवदत्, यावद् ऊरीम् १५
तुम्भीमयोरधिकारी याजक एको न भविष्यति तावत् प्रविचं वस्तु
युद्धाभिर्न भोक्तव्यं ।

अपरच्च संगृहीताः कृत्ससमाजीयाः घञ्चधिकश्तत्रयाधिकानि द्वा- १६
चत्वारिंशत्सहस्राणि जना आसन् । तदितरे तेषां दासा दास्यच्च सप्त- १७
त्रिंशदधिकश्तत्रयाधिकानि सप्तसहस्राणि जना आसन् । किञ्च तेषां
मध्ये पञ्चतत्वारिंशदधिके द्वे शते गाथका गाथिकास्तासन् । तेषां हयाः १८
षट्चत्विंशदधिकानि सप्तशतान्यासन् अश्वतराच्च पञ्चतत्वारिंशदधिके द्वे
शते आसन् । महाङ्गाच्च पञ्चत्विंशदधिकानि चतुःशतानि गर्वभाष्य १९
विंशत्वधिकसप्तशताधिकानि षट्सहस्राण्यासन् ।

अनन्तरं पिण्डवंशानां केचित् मुख्यलोकास्तत्त्वमर्मणि दानानि व्यत- २०
रन् । विशेषतः श्रासको भारणागारे सहस्रैकादर्कोणपरिमितं काच्छनं
पञ्चाश्वद् भाजनानि त्रिंशदधिकपञ्चशतानि याजकानां वसनानि च
व्यतरत् । अपरं प्रधानपिण्डकाः कतिपयलोकास्तत्त्वमर्मणो भारणागारे २१
विंशतिसहस्रादर्कोणपरिमितानि सुवर्णानि शतद्वयाधिके द्वे सहस्रे
अर्द्धशेटकरजतानि च व्याग्नायन् । अपरं तदन्यलोकैर्यददायि तदिं- २२
शतिसहस्रादर्कोणपरिमितानि हेमानि द्वे सहस्रे अर्द्धशेटकरजतानि
सप्तशत्याजकीयवसनाति चासन् । अनन्तरं याजका लेवीया द्वार- २३
पाला गाथका अन्ये मनुजा निधीनोद्या निखिलेष्वायेलीयमनुजाच्च निजे
निजे नगरे निवस्तुम् आरभन्त ।

8

८ अष्टमोऽध्यायः ।

१ अवस्थाया वाक्यानां पठनं अवस्था ८ लोकानाम् आनन्दः १३ उपदेशबोधार्थं
मनोनिधानं १४ उटजमहोस्याचरणश्च ।

अनन्तरं सप्तमे मासि समुपागत इस्वायेलीयलोकेषु च खोयनगरेषु १
वसतिं कृतवस्तु निखिला मनुजा नीरहारस्य सम्मुखस्ये सग्निवेशे जनैक-
वत् सम्भूयाध्यापकम् इवाहम् अवदन्, परमेश्वर इस्वायेलवंशं यां
अवस्थाम् आज्ञापयन् मूससक्तद्वयस्यापुत्तकं भवतानीयताम् । ततः २
सप्तममासस्य प्रथमे दिवसे याजक इवाहः समाजस्य समक्षम् अर्थतो

नारीपुरुषादयो यावन्तो मनुजा निशम्य बोद्धुं शक्तुवन्ति तेषां सन्निधि
 ६ तत् शास्त्रम् चानिनाय । अपरं नीरदारस्य समुखस्ये सन्निवेशे नारी-
 पुरुषादयो यावन्तो मनुजा बोद्धुं शक्तुवन्ति तेषामुपकरणे स प्रभात-
 मारभ्य मध्याङ्ककालं यावत् तत् पपाठ तेन निखिला लोका व्यवस्था-
 ४ यश्च अवर्णे श्रोत्राणि निर्दधिरे । अध्यापक इवाहृत्तलमर्मणः कृते निर्मि-
 तस्य काष्ठमयमञ्चस्योपरिणाद् उदतिष्ठत्, अपरं मन्त्रथियः श्रेमा अनाय
 ऊरियो हित्तियो मासेयाहृच्छैते तस्य दक्षिणापार्श्वे किञ्च पिदायो
 मीशायेलो मल्लियो हृशुमो हस्तवदानाहः सिखरियो मिशुक्षमच्छैते
 ५ तस्य वामपार्श्वे समतिष्ठन्त । ततो इधापक इवाहः सर्वेलोकेभ्य उच्चतर-
 स्थाने सन्तिष्ठमानो निखिललोकानां साक्षात् पुस्तकं मुक्तीचकार,
 ६ तेन पुस्तके मुक्तीक्रियमाणे सर्वे लोका उदतिष्ठन् । अनन्तरम् इवाहो
 महतः प्रभोः परमेश्वरस्य धन्यवादम् अकार्यीत् तेन निखिललोका ऊर्ज-
 वाहवो भवन्तस्थास्तु तथास्त्विति गदितवन्तः किञ्च प्रिरांसि नम-
 ० चित्वा मुखे भुवं संस्याश्य परमेश्वरस्य भजनम् अकुर्वत । अपरं चेष्टयो
 वानिः श्रेरेवियो यामीनो इकूवः शब्दियो हृदियो मासेयाहः किलीटो
 इस्तियो योधावदो हाननः पिलायो लेवीयाच्च मनुजान् व्यवस्थाम्
 ८ अबोधयन् ततो मनुजाः स्वे स्वे स्थाने तस्थिवांसः । अनेन प्रकारेण ते
 स्यष्टम् उच्चारयन्त ईश्वरस्य व्यवस्थां पठितवन्तः पठनसमये तदीयार्थं
 कुर्वन्तो लोकान् अबोधयन्त्वा ।

९ अपरं शास्त्रिता निहिमियो अध्यापक इवाहो याजको लोकानां
 शिक्षयितारे लेवीयाच्च निखिललोकान् अगदन्, इदं दिनं युश्माकं
 परिवृष्टस्य परमेश्वरस्य प्रयतं दिनम् । अद्य युश्माभिर्न श्रोचितव्यं न वा
 क्रन्दितव्यं । यतो व्यवस्थाया वाक्यानि पृष्ठवन्तः सर्वे लोकाः क्रन्दनम्
 १० अकुर्वन् । पुनः स तान् अवादीत्, गच्छत् पुरुषं वल्लु भुड्यन्धं मिर्यं वल्लु
 पिवत च किञ्च येषां कृते किञ्चिदपि नोपकल्पितं विद्यते तेभ्यो भागान्
 प्रविणुत । अदातनम् असादीयप्रभोः पवित्रं दिनं यूयं श्रोकं मा कुरुध्वं,
 ११ यतः परमेश्वरीयो य आनन्दः सैव युश्माकं शक्तिः । अनेन प्रकारेण
 लेवीया निखिलान् लोकान् शान्तयन्तो इवदन् नीरवा भवत, अद्य
 १२ पवित्रं दिनं, यूयं श्रोकं मा कुरुध्वं । तदानीं सर्वे मनुजाः खान् प्रति
 कथितानि वाक्यानि बुद्धा भोजनं पानं भागप्रेयणं भग्नम् आनन्दश्च
 कर्तुम् अगमन् ।

अपरं हितीये दिने सर्वलोकानां प्रधानपिटका नरा याजका लेवी- ११
याच्च मिलित्वा अवस्थाया वाक्यानि बोद्धुम् उपाधायस्मिन्नाहस्य सन्नि-
धिम् आद्रजन् । तदानीं परमेश्वरो मूससा यां अवस्थाम् आदिष्ठवान् १४
तन्मध्ये लिखितो इयं विधिस्तैरखम्भि, यथा, सप्तममासस्य पर्वसमय
इच्छायेलीयवंशैरुठजेषु वस्त्रयम्, अपरं यूद्यं लिप्यनुसारेणोट्जान् नि- १५
मांतुं पर्वतं गत्वा जितदक्षाणां वन्यजितदक्षाणां मेन्यीनां खर्जूरदक्षा-
णां बड्डपर्णतरुणाच्च शाखा आनयतेति वाक्यं तैः खेषां निखिलतगरेषु
यिरुप्लाजमे च घीवयितव्यं प्रचारयितव्यच्च ।

तेन मनुजै र्वहि गत्वा शाखा आनीयैकस्य गेहएष्टे प्राङ्गणे चाप- १६
रम् ईश्वरीयमन्दिरस्य प्राङ्गणेषु नीरदारस्य सन्निवेश इपुयिमीयदारस्य
सन्निवेशे च खेषां कृत उटजा निर्मिताः । युद्धदासत्वात् परावत्तानां १७
लोकानां कृत्वः समाज उटजान् निर्मायतेषूटजेषु प्रावसन् । नूनपुत्रस्य
यिहेशूयस्य समयमारभ्य तदिनं यावद् इच्छायेलीयवंशास्तावप्तं न कृत-
वन्तः । तस्मात् महानन्दो उभवत् । किञ्च ग्रथसं दिनम् आरभ्य शेषं १८
दिवसं यावत् प्रतिदिनम् ईश्वरीयव्यवस्थापुस्तकस्य पाठो उभवत् । इत्यं
ते सप्तदिनान्युत्सवम् आचरन् किञ्च विध्यनुसारेणात्मे दिवसे कार्य-
त्वागो उजायत ।

9

९ नवमोऽध्यायः ।

१ उपवासस्य पश्चानापत्य च कथनं ४ परमेश्वरोथानुयहस्य खीयपापानाच्च खीकरणं ।

तस्य मासस्य चतुर्विंश्टे दिवस इच्छायेलीयवंशा उपवस्तुं शाश्वतस- १
नानि परिधातुं मस्तकेषु धूली चर्क्षयितुच्च स्यान एकस्मिन् मिलिताः ।
अपरम् इच्छायेलीयवंशाः परजातीयेभ्यो लोकेभ्यः पृथग्भूय सन्तिष्ठ- २
मानाः खेषां पापानि खपिटलोकानाच्च दुरितानि च खोक्षतवन्तः ।
किञ्च तेषु खेषां स्याने स्थितवत्सु दिवसस्य चतुर्थांशं यावत् तेषां परि- ३
बृष्टस्य परमेश्वरस्य अवस्थापुस्तकम् अपव्यत, तदन्यं चतुर्थांशं यावत्
ते पापखोकारं खेषां परिबृष्टस्य परमेश्वरस्य भजनचाकुर्वत ।

अपरं येशूयो वानिः कद्मीयेलः शिवनियो वुन्निः शेरेवियो वानिः ४
किनानिस्व लेवीयानां मस्तु उत्तिष्ठन्तः खेषां प्रभुं परमेश्वरम् उद्दिश्य
प्रोच्चैःखरेण प्रार्थनाम् अकुर्वत । अनन्तरं येशूयः कद्मीयेलो वानि ५

हृश्वनियः श्रेरेवियो होदियः शिवनियः पिथाह्वियस्यैते लेवीया आग-
 दन्, यूथम् उत्थाय स्वेषां परमेश्वरस्य निवस्यायिनं धन्यवादं विधत्त,
 यथा, सर्वस्माद् धन्यवादात् स्तुतेच्च श्रेष्ठं यत् त्वदीयं गौरवान्वितं
 ९ नामधेयं तद् धन्यं भवतु । त्वमेवाद्वितीयः परमेश्वरः । गगनं सर्वोप-
 रिस्यं सर्वं तदीयानि सर्वाणि वलानि च वसुमतौ तच्चानि सर्वाणि
 वस्तुनि च जलधिस्तत्रत्यानि सर्ववस्तुनि च त्वयैव सहजिरे त्वमेव तेषां
 ० सर्वेषां जीवयितासि सर्वदीयवलानि च तव भजनं कुर्वते । हे यिहोवाः,
 त्वमेव स ईश्वरो य इब्राम् वरित्वा कस्दीयानाम् ऊरनगराद् वहि-
 द छक्त्य तदीयं नामधेयम् इब्राहीमित्यकार्षीः । अपरं स्वसाक्षात् तस्य
 मनसो विश्वास्यतां दृष्टा तेन समं नियमं विधाय किनानीयानां हित्ती-
 यानाम् इमेरीयाणां पिरिवीयाणां यिवूधीयाणां गिर्गाश्रीयानाऽन्व जन-
 पदं तदीयवंशाय दातुं प्रतिश्रुतवान् तव तद् वाच्यं साधितवांच्च,
 ६ यतस्त्वं धर्मस्वरूपः । त्वं मिसरदेशे इस्माकं पूर्वपुरुषाणां दुर्गतिम् अद्रा-
 १० चीराटवीयसागरस्य तीरे तेषां प्रार्थनाम् अश्रीष्टोच्च । अपरं फिरौण-
 स्तस्य दासानां तदीयजानपदानां सर्वेषाच्च समक्षं त्वं लक्षणान्याच्चर्य-
 कर्माणि च दर्शितवान् यतो मिश्रीयात्तेषां विरुद्धं धर्षम् आचरन्
 ११ अत्र त्वं मनो निधायाद्येव यशः प्राप्तः । अपरं त्वया तेषां समुखे जलधी
 दिधा विभक्ते ते स्थलेनेव जलधे र्मध्येन पारं गताः किञ्च जलराशौ
 यद्वत् याधाणा निक्षिप्यन्ते यद्वत् तेषाम् अनुधावकात्त्वया गम्भीरतोयेषु
 १२ निक्षिप्ताः । अपरं त्वं दिवा मेघस्तम्भेन रजन्याच्च तेषां गन्तव्यमार्गदी-
 १३ पकेन चक्षिस्तम्भेन तान् अगमयः । अपरं त्वं सीनयगिरिम् अवरह्य
 गगनात् तैः समस् आलपितवान् तान् प्रति न्यायविचाराज्ञा यथार्थ-
 १४ अवस्था उत्तमान् विधीन् आदेशांच्च समाज्ञापयः । किञ्च निजं प्रयतं
 विश्रामदिनं तान् आज्ञापयः, अपरं निजदासेन मूससा तान् विधीन्
 १५ आदेशान् अवस्थाच्च समादिशः । किञ्च तेषां चुन्निवारणाय सर्वात् तेभो
 भव्यम् अदाः, पिपासानिवारणार्थच्च शैलात् तोयं निरुगमयः, किञ्च
 त्वं तेभो यं नीरुतं दातुं प्रपथमकार्षीक्षत्यरियहणार्थं तं प्रवेष्टुं तान् आ-
 १६ ज्ञापयामासिथ । तथाप्यस्माकं ते पूर्वपुरुषा धर्षम् आचेष्टरवाध्याः
 १७ सन्तत्वदीयाज्ञासु मनांसि न निदधिरे । ते वशताम् अस्त्रीक्षत्य स्वेषां
 निमित्तं त्वया कृतान्याच्चर्यकर्माणि विसम्मरुः, किञ्चाबाधाः सन्तो नि-
 देश्वलम् गेन पुनर्वारं दासत्वावस्थां गन्तुं नायकमेकं नियुयुजिरे । तथापि

च्छमावान् दयालुरनुकम्यावान् क्रोधे धीरो इनुग्रहे महान् ईश्वरो यस्त्वं
त्वया ते न तत्वजिरे । ते गतिभातुना चत्सप्रतिमां निर्माय जगदुः १८
एषा सा देवता यथा वयं भिसरत आनिन्यामहे । इत्यं महाक्रोधेत्या-
दकेषु कर्मसु तै विहितेष्वपि त्वं निजप्रभूतानुकम्यातः प्रान्तरे तान् १९
न तत्वजिथ दिवा तेषां मार्गप्रदर्शको मेघस्तम्भो रजन्याच्च गत्यवत्मदो-
पको वक्त्रिस्तमस्तेषां पुरतो नायससार । किञ्च तं तेभ्य उपदेशं प्रदातुं २०
निजं सदाक्षानं तेभ्यो विश्राण्याच्चकर्त्त त्वया दत्तं मात्राभच्यं तेभ्यो ना-
यजहर्थं किञ्च पिपासायां जातायां तेभ्यो इमांसि वितेरिथ । त्वं २१
चत्वारिंशदत्परान् यावत् प्रान्तरे तान् परिपालयाच्चकर्त्त तेषां कस्यापि
बस्तुनो इमावो न बभूव, तेषां वसनानि न जेशस्तेषां पदानां स्फीत-
तामपि न बभूवे । अपरं त्वं राष्ट्राणि जातीच्च तेषु समर्थं सर्वदिक्षु २२
तान् विस्तारयामासिथ तेन ते वृपते: सीहोनो देशम् चर्थतो हिश-
वोनीयनरपते जनयदं वाशनीयनपतेरोगस्य जनपदच्च भोगार्थं लेभिरे ।
अपरं त्वं विहायसो नक्षत्राणीव तेषां वंशान् वर्द्धयाच्चकर्त्त किञ्च यूथम् २३
एनं जनपदं भोगार्थं प्रविशतेति वाक्यं तेषां पिण्डोका यं जनपदमधि-
त्वयोक्तास्तं जनपदं तान् आनिनिथ । अनन्तरं तं जनपदं प्रविशन्त- २४
स्तेषां वंशात्मधिचक्रिरे किञ्च त्वं तेषां समक्षं तदेशनिवासिनः किना-
नीयान् पराजिमिथे किञ्च राजनिवहेन समं जनपदस्यान् निखिल-
मानवान् तेषां वशीकृत्य तान् प्रति स्तेषानुसारतः कर्तुं ददिथ । तेन २५
हेतुना ते तेषां गाढानि नगराण्युर्वरां भूमिच्च जगटः सर्वविधवित्तैः
पूर्णानि गोद्धानि खनितान् प्रदीन् गोत्तनीक्षेत्राणि प्रभूतान् फलवतो
विटपिनस्त्रं लेभिरे किञ्च भुज्ञानाः सौहित्यम् ईयुः पुष्टाच्च बभुव
र्भवतो महावदान्यत्वेनापप्यायिरे च । तथापि तैः प्रतीपीभूय भवतः २६
प्रतिकूलाचरणं क्षत्वा भवदीया व्यवस्था एषतच्चक्रो भवतो दासा ये
भविष्यद्वादिनस्त्रां प्रति तान् परावर्त्तयितुं तेषां विरुद्धं सादित्वं
ददिरे तान् ते व्यापादयाच्चकु र्महाव्योत्यादकानि कर्माणि चक्रिरे
च । ततः परं त्वया तेषु सप्तनानां करेषु समर्पितेषु तैस्ते चिकित्शिरे २७
किञ्च क्लेशसमये त्वाम् उद्दिश्य तेषु प्रार्थनां क्षतवत्सु त्वया खर्गे ताम्
आकर्ण्य स्तीयप्रभूतानुकम्यया तेभ्य उद्धारयितारो दत्तात्मे च परिपन्थिनां
करेभस्तान् उद्धारयाच्चकुः । इत्यं विश्रामं खञ्चा तेषु पुनर्वारं भवतः २८
समक्षं कुत्सिताचारं कर्तुं प्रवत्तेषु भवान् तान् प्रत्यर्थिनां करेषु सम-

पर्यामास ततः प्रत्यर्थिषु तेषाम् उपरिष्ठात् प्रभुत्वं कुर्वत्सु तैः परावृत्य
ताम् उद्दिश्य प्रार्थनायां छतायां त्वं स्वर्गे तां निशम्य निजभूरिक्षपानु-
१८ सारेण बज्जवारान् तान् उद्भारयाच्चकर्त्य, किञ्च निजं व्यवस्थावर्त्म तान्
पुनर्वारम् आनयिष्यन् तेषां विरुद्धं साच्चयं वितेस्थित, तथापि ते गर्व-
न्तक्षत्र विनिदेशेषु मनांसि न निदधिरे, परन्तु यासाम् आचरणोन मानवो
जीवति भवतस्तासां राजनीतीनां विरुद्धं कलुषं चक्रिरे, दुःशास्य-
खन्धाः खञ्जयीवाच्च भूत्वा भवत आदेशे मानसानि न निदधिरे ।
२० तथापि त्वं बहून् अब्दान् यावत् तान् प्रति सहिष्णुतां विधाय भवदीय-
दासानां भविष्यद्वादिनां मध्यवर्त्तिना भवदात्मना तेषां विरुद्धं साच्चयं
वितेस्थित किन्तु तैर्मनांसि न निदधिरे तेन हेतुना त्वया ते जनपदस्य-
२१ जनानां शयेषु समर्पयाच्चक्रिरे । किन्तु भहानुकम्पानिदानात् सर्वथा
त्वया ते न विनाशयाच्चक्रिरे न विजहिरे च यत्क्षं दयावान् कृपामय-
२२ च्चेष्वरः । इदानीं हे अस्माकीन ईश्वर त्वं महान् शक्तिमान् भयङ्गरच्च
तथा नियमानुकम्पापालक ईश्वरः, अशूरीयवृपतीनां समयमारभ्य
यावदद्यास्माकं व्यान् अधिपतीन् याजकान् भविष्यद्वादिनः पिण्डलो-
कान् भवदीयनिखिलप्रजाचार्थतो इस्मान् प्रति यानि यानि दुःखान्यघ-
२३ टन्त तानि भवदीयद्यच्चा च्छ्रुताणि न बुध्यन्तां । अस्मान् प्रत्येतेषु सर्वेषु
घटितेषु भवान् धर्मस्वरूपो इति भवता न्यायं कर्माकारि किन्तु वर्य
२४ कलुषम् अकुर्महि । अपरम् अस्माकं राजनो उधिपतयो याजकाः
पिण्डलोकाच्च भवदीयव्यवस्थानुसारेण नाचारिषुः, किञ्च भवान् या
चादिश्वत् ता भवदीयच्चा राजनीतीच्च प्रति तैर्मनांसि न न्यधीयन्त ।
२५ अपरं ते स्वकीयराजत्वसमये भवता दत्तस्य प्रभूतप्रसादस्य भोगकाले
भवता तेषां वशीकृते प्रशस्ते पीने देशे भवन्तं नासेवन्त खेषां कुत्सितेभ्यो
२६ दुष्कृतेभ्यः पराङ्मुखाच्च न बभूवः । पश्यतु वयमय दासा आस्महे भवान्
अस्माकं पूर्वपुरुषेभ्यः फलानां शुभानाच्च भोगार्थं यं देशम् अददात्
२० तस्य मध्ये वर्य दासेया आस्महे । भवान् अस्माकं कलुषकारणाद् अस्मा-
कम् उपरि यान् नरपतीन् नियुक्तवान् तैर्जनपदस्य प्रभूतान्युद्धतवस्तुनि
भञ्जन्ते खेषाम् इच्छानुसारतो इस्माकं वपुषां पशुनाच्चोपरि राजत्वं
२८ क्रियते च वयस्य भहाकष्टापन्ना आस्महे । अतो हेतो वर्यं सत्यं नियम-
मेकं विधाय लेखिष्यामहे किञ्चास्माकम् अधिपतयो जीवोया याजकाच्च
तत्र मुद्राङ्कं करिष्यन्ति ।

10

१० दशमोऽध्यायः ।

१ नियमस्य मुद्राङ्ककारिणां नामानि १८ नियमस्य विवरितिः ।

मुद्राङ्ककारकाणां नामानि । शास्त्रितार्थतो हृष्टलियस्य तनयो निहि- १
 मियः सिदिकियः सिरायाह्वा उस्टियो यिरिमियः पश्चात्तरो उमरियो २
 हृष्टूषः शिवनियो मस्तुको हारीमी मिरेमीत ओवदियो दानियेलो ३
 गिन्नियेनो वारुको मिशुल्लमो उवियो मियामीनो मासियो विलग्यः ४
 शिमयियच्चेमे याजका आसन् । अपरम् असनियस्य तनयो येशूयो ५
 हेनाददबंशजो विज्ञयः कद्मीयेलभ्वापरं खेषां भातरो उर्थतः शिवनियो ६
 हेदियः किलीटः पिलायो हाननो मीखा रिहोवो हृष्टवियः सक्तूरः ७
 श्रेइवियः शिवनियो हेदियो वानि विनीनुच्चेमे लेवीया आसन् । ८
 अपरं परियोशः पहृतमोयाव एलमः सत्तु वानि वुनिरस्गदो वेवयो ९
 उदोनियो विव्य आदीन आटेरो हिक्कियो उस्तरो हेदियो हृशुमो १०
 वेत्सयो हारीयो उनाथेतो नेवयो मग्पीयज्ञो मिशुल्लमो हेषीरो मि- ११
 शेषवेलः सादोको यद्यः पिलटियो हाननो उनायो हेश्रेयो हृनानियो १२
 हृशूयो हृष्टोहेशः पिल्हः शेवेको रिह्लमो हृष्टवनाहो मासेयो उहियो १३
 हाननो उनानो मस्तुको हारीमी वानाहच्चेमे मनुजानां प्रभुखा आसन् । १४

अनन्तरम् अवशिष्या ये जनाः परजातीयेभ्यः एथगम्भूयेश्वरस्य व्यवस्थां १५
 प्रति परावृत्तात्मे मनुजा याजका लेवीया द्वारिणो गाथका निधी-
 नीयस्तेषां भार्याः पुत्राः कन्याच्छार्थतः सर्वे ज्ञानवन्नो बुद्धिमन्तच्च
 मानवाः खेषां मान्येषु भाटव्यासक्ताः सन्तः श्रपथेनेमां प्रतिज्ञां चकिरे, १६
 वयम् ईश्वरस्य दासेन सूससा प्रदत्ताम् ईश्वरीयव्यवस्थाम् आ-
 चरिष्यामः किञ्चास्माकं परिवृष्टस्य परमेश्वरस्य सर्वा आज्ञा विधीन-
 राजनीतीच्च मन्यमानाः पालयिष्यामस्तथा देशीयत्वोक्तैः खेषां तनुजा १०
 न विवाहयिष्यामः किञ्च तेषां तनयाः खेषां सुतै न विवाहयिष्यामः,
 अपरं विआमदिने देशीयत्वोक्तेषु विक्रेतयानि वा भव्याणि द्रव्याणि ११
 विक्रयार्थम् आनीतवत्सु विआमदिने महोत्तवदिने वा तेभ्यत्तानि न
 क्रेष्यामो उपरं सप्तमे सम्बत्सु ऋणादानं विहास्याम इति । अधिकन्तु १२
 वयं खेषाम् ईश्वरीयमन्तिरस्य परिचर्यार्थम् अर्थतो दर्शनीयपूपानां १३
 नित्यनैवेद्यानां नित्यहेमानां विआमवाराणाम् अमावस्यानां वार्षिको-
 त्सवानां प्रथतवस्तुनाम् इस्वायेल्वंशस्य प्रायश्चित्तार्थकपापवलोनाच नि-

मित्तम् अस्माकम् ईश्वरीयमन्दिरस्य निखिलकर्मणां निमित्तच्च प्रतिब-
त्सरं शैकलस्य छत्रीयांशं दास्याम् इति प्रतिज्ञाभारतं खेषाम् उपरिष्ठाद्
१४ अर्पयितुं व्यवस्थाम् अकार्यहि । अपरं व्यवस्थाया लेखनानुसारेणा-
स्माकं परिवर्द्धस्य परमेश्वरस्य हीमवेद्यां ज्वालनार्थम् अस्माकं पिट-
वंशानामनुसारेण प्रतिवर्धे निरूपिते काले उस्माकम् ईश्वरस्य मन्दिरे
काष्ठानि समानेत्रुं काष्ठान्यधि वर्धं याजकानां लेवीयानां मनुजानाच्च
१५ मध्ये गुटिकापातम् अकार्यहि । अपरम् अस्माकं द्वत्सभुवः प्रथमफलानि
निखिलतरुणां प्रथमानि फलानि च वत्सरे वत्सरे परमेश्वरस्य मन्दिरं
१६ आनेव्यामः, किञ्च व्यवस्थाग्रन्थस्य लेखनानुसारेणास्माकं प्रथमजातान्
तनयान् पशुंचार्यतो उस्माकं गवां भेषणाच्च प्रथमजातान् अस्माकम्
ईश्वरीयमन्दिरस्य परिचारकाणां याजकानां समीपम् ईश्वरस्य मन्दि-
१० रम् आनेव्यामः, किञ्च सेषां शक्तूनां प्रथमं भागम् उपहारान् सर्व-
विधतरुणां फलानि गोस्तनीरसान् तैलानि चेश्वरीयमन्दिरस्य प्रको-
ष्टेषु याजकानाम् उपकरणम् आनेव्यामो उपरम् अस्माकं भुव उत्पन्न-
द्वयाणां दश्मांशं लेवीयानाम् अन्तिकम् आनेव्यामस्ते लेवीया अस्माकं
१८ निखिलद्वीबलनगरेषु दश्मांशं लप्यन्ते इति वर्थं निश्चितवत्तः । अपरं
यस्मिन् समये लेवीया दश्मांशं लप्यन्ते तस्मिन् समये हारोणवंशीया
याजका अपि तत्रोपस्थास्यन्ते किञ्च लेवीया अस्माकीनेश्वरस्य मन्दिरम्
चर्यतो भाण्डागारस्य कोष्ठानि दश्मांशस्य दश्मांशम् आनेव्यन्ति ।
१९ यतः प्रयतपाचाणि परिचारकयाजका द्वारपाला गाथकाच्च येषु कोष्ठेषु
तिष्ठन्ति तन्मध्यम् इच्छायेलोयवंशै लेवीवंशस्य गोस्तनीरसतैलानाम्
उपहाराः समानेतव्याः, सेषाम् ईश्वरस्य मन्दिरम् अस्माभिर्न परि-
त्यक्त्यम् ।

11

११ एकादशोऽध्यायः ।

- १ यिरुशालमे निवस्तु गुटिकापातेन लोकानां नियोजनं इतेषां लोकानां नामानि
२० अवरिष्ठानां लोकानां प्रामेषु निवसनं ।
- १ तस्मिन् समये लोकानाम् अधिपतयो यिरुशालमे न्यवसन् ततः परं
धर्मनगरे यिरुशालमे वासार्थं दशजनानां मध्यात् जनमेकं तत् स्थानम्
आनेतुम् अन्यान् नवजनान् अन्यनगराणि वासयितुच्चावशिष्टा लोका

गुटिकापातम् अकुर्वत् । किञ्च ये ये सोकाः स्वेच्छया धिरूषालमम् १
आवस्तम् आगमन् मनजास्तेभ्य आप्निष्ठं व्यश्राणयन् ।

देशीया ये ये प्रमुखलोका यिरुशालमम् आध्यवसन् तेषां नामानि १
इत्थायेलीयवंशा याजका लेवीया निथीनीयाः सुलेमनो दासानां सन्ता-
नाच्च यिह्वदादेशस्थनगरेवेकैकस्य पैटकभूमौ नगरे वा न्यवसन् । अपरं ४
यिह्वदावंशस्य विन्यामीनवंशस्य च कतिपयलोका यिरुशालमम् आव-
सन् । यिह्वदावंशीयानां मध्ये पेरसवंशेह्वरे भहलसेलस्यातिवद्भ-
प्रपौत्रः शिफटियस्य वद्भप्रपौत्रो उमरियस्य प्रपौत्रः सिखरियस्य पौत्र
उषियस्य पुत्रो इथायः, किञ्च श्रीलोनेरतिवद्भप्रपौत्रः सिखरियस्य वद्भ-
प्रपौत्रो योयारीवस्य प्रपौत्रो इदायाहस्य पौत्रो हसायस्य पुत्रो यः ५
कलहोषित्स्य पौत्रो वारूकस्य पुत्रो मासेयः । यिरुशालमनिवासिनः ६
पेरसवंशीया लोकाः साकल्यतो इष्टवश्चिकानि चतुःशतानि बलवन्तो
मनुजा आसन् । किञ्च विन्यामीनवंशीयानां मध्य एते आसन् यिरुशायि-
यस्यातिवद्भप्रपौत्र ईश्येलस्य वद्भप्रपौत्रो मासेयस्य प्रपौत्रः कोकाया-
हस्य पौत्रः पिदायस्य पुत्रो यो योयेदस्तस्य पौत्रो मिशुज्जमस्य पुत्रः
साक्षुः । तदितरे गव्यः सक्षयो उन्ये लोकाच्च साकल्यतो इष्टाविंशत्यधि-
कानि नवशतानि मनुजाः । अपरं सिखे: पुत्रो योयेलस्योधाम् अधिम
आसीत् किञ्च सिनूद्याहस्य सुतो यिह्वदा नगरस्य द्वितीयो उधिमतिरा-
सीत् । याजकानां मध्य एते आसन् योयारीवस्य तनयो यिदियो १०
याखीनस्त्रा । अपरम् अहीटूवस्यातिवद्भप्रपौत्रो मिरायोतस्य वद्भप्रपौत्रः ११
मादोकस्य प्रपौत्रो मिशुज्जमस्य पौत्रो हिल्कियस्य तनयः सिराय ईश्व-
रीयमन्दिरस्य पतिरासीत् । किञ्च मन्दिरस्य कर्मकारिण्यस्तेषां भातरो १२
इष्टाविंशत्यधिकान्यशतान्यासन् । अपरं मल्कियस्यातिवद्भप्रपौत्रः पश्च-
ह्वरस्य वद्भप्रपौत्रः सिखरियस्य प्रपौत्रो उम्सेः पौत्रः पिलियस्य पुत्रो
यो यिरोहमस्तस्य पुत्रो इदायाहः । अपरं तस्य प्रधानपिण्डका भातरो १३
द्विचलारिंश्चर्दधिकानि द्विशतानि जनाः किञ्च इमेरस्य वद्भप्रपौत्रो
मिशिज्जेमोतस्य प्रपौत्रो इहसयस्य पौत्रो उसरेलस्य पुत्रो उमशयः ।
अपरं तेषां भातनिवहो इष्टाविंशत्यधिकं शतं महावीरा आसन् । १४
किञ्च तेषाम् अधिपतिः सब्दीयेजः । स कस्यचिन् महतो लोकस्य सन्तान
आसीत् । लेवीयानां मध्य एते आसन् वुन्ने वृद्धप्रपौत्रो हशवियस्य प्रपौ- १५
त्रो उचीकामस्य पौत्रो हशूवस्य पुत्रः शिमयिः । अपरं प्रमुखलेवी- १६

यानां मध्ये सव्विद्ययो योषावदस्ये श्रीयमन्दिरस्य वहिर्भूतकार्यसाधि-
 १० पती आस्तां । किञ्चासपास्य प्रपौत्रः सर्वे: पौत्रो मौखाहस्य पुत्रो मत्त-
 नियः, अपरं तस्य भात्तृणां मध्ये हितोयो वक्तुकियः किञ्च यिद्यूथूनस्य
 प्रपौत्रो गाललस्य पौत्रः शम्भूस्य तनयो ऽच्च एते प्रार्थनाधन्यवादयो
 १८ नियन्तार आसन् । पवित्रनगरस्या लेवीयाः साकल्येन द्वे शते चतुर-
 १९ शीति जंता आसन् । अपरं द्वारपालकानां मध्य एते आसन् चक्रूवः
 उल्मोनस्य तयो द्वारपाला भातरो द्विसप्तविधिकं शतं जनास्य ।

२० इस्तायेलीयवंशानां याजकानां लेवीयानाद्वान्ये निखिललोका यिद्य-
 २१ दादेश्यनगरस्यैकैकस्य पैदैकभूमौ न्यवसन् । किन्तु निधीनीया ओप-
 लम् अथवसन् । किञ्च सीढो गिध्यस्य निधीनीयानाम् अथक्षावास्ताम् ।
 २२ अपरं मौखा दृडप्रपौत्रो मत्तनियस्य प्रपौत्रो हश्वियस्य पौत्रो वाने-
 पुत्रो य उविरासपवंशीयानां गाथकानां मध्यवर्तीं जन एक आसीत
 स ईश्वरीयमन्दिरस्य कर्मणि यिरुशालमनिवासिनां लेवीयानाम् अधि-
 २३ पतिरासीत् । यतस्तेषां विषये नरपतिरादिदेश, अपरं गाथकानां
 २४ क्षते प्रतिदिनं निरुपितांश्चो ऽदीयत । अपरं यिद्वदादुतस्य सेहवस्य
 वंशोद्भवो मिश्रेष्वेततस्य तनयः पिथाहियो लोकानां निखिलकार्या-
 २५ ण्यधि वृपस्य सहकार्यासीत् । किञ्च बहुवो यिद्वदीयाः पञ्चीयामेषु
 निजनिजक्षेत्रेष्वर्थतः किरियर्थवै तदीयग्रामेषु दीवोने तदीयग्रामेषु
 २० यिकव्सेष्वे तदीयग्रामेषु येश्वये मोखादायां वैतपेलटे हत्सरश्वयाले
 २८ वैर्णवायां तदीयग्रामेषु सिङ्गमे मिकोनायां तदीयग्रामेष्वै निर्मोगे सरिये
 २० यर्भूते सानोह्वे ऽदुख्मेतेषां यामेषु लाखीष्वे तदीयक्षेत्रसेकायां तदीय-
 यामेषु च न्यवसन् । इत्यं ते वैर्णवामारभ्य हिन्देमोपत्यकां यावत् न्यव-
 २१ सन् । अपरं विन्यामीनवंशा गेवामारभ्य मिक्समे ऽयायां वैथेले तदीय-
 २४ यामेष्वनायोते नोवे ऽननियायां हात्सोरे रामते गित्तयिमे हादीदे सि-
 २५ वोयीमे निवक्षाटे लोद ओनौ शिल्पकारकाणाम् उपत्यकायाच्च न्यवसन् ।
 २६ अपरं यिद्वदादेशीयलेवीयानां कतिपयलोका विन्यामीनदेशो न्यवसन् ।

१२ द्वादशोऽध्यायः ।

12

१ याजकानां लेवीयानाच्च नामानि १० मुख्यायजकानां नामानि १२ मुख्यलेवीयानां
 नामानि २० प्राचीरप्रतिष्ठाया उत्सवः ४४ याजकानां लेवीयानाच्च मन्दिरीय-
 कर्मणि निजे निजे पदे नियोजनं ।

ये याजका लेवीयास्य शल्टीयेलस्य तनयेन सिरव्वाविलेन येशूयेन १
च समम् आगमन् तेषां नामानि । सिरायो यिरिमिय इव्राह्मो उम- २
रियो मल्लूको हटुशः शिखनियो रिङ्गमो मिरेमोत इहु गिन्निधोनो ३
उवियो मियामीनो मोयदियो विल्गाहः शिमयियो योयार्दीवो यिद- ४
यियः सज्जय आमेको हिल्कियो यिदयियस्य । एते येशूयस्य वर्त्तमान- ५
समये याजकानां निजभाटनिवहस्य च मध्ये प्रमुखा आसन् । लेवीयानां ६
नामानि । येशूयो विन्नूयिः कद्मीयेलः शेरेवियो यिह्वदा मत्तनियस्य । ७
अथ मत्तनियस्य भातरस्य धन्यवादस्य नियन्तार आसन् । अपरं तेषां ८
भातरै वक्तुकिय उत्तिर्ण रक्षिवर्गाणां नियन्तारावास्ताम् ।

अपरं येशूयस्य तनयो योयाकीमः, योयाकीमस्य सुतः इलियाशीवः, १०
इलीयाशीवस्य सुतो योयादः, योयादस्य तनयो योनाथनः योनाथनस्य ११
सुतो यद्युयः । योयाकीमस्य विद्यमानसमय इमे प्रधानपिटका याजका १२
आसन् । सिरायवंशे मिरायः, यिरिमियवंशे हनानियः, इव्राहवंशे १३
मिशुक्षमः, अमरियवंशे यिहोहाननः, मल्लूकवंशे योनाथनः, शिविय- १४
वंशे यूषफः, हारीमवंशे झूः, मिरायोतवंशे हिल्कयः, इहुवंशे सिख- १५
रियः, गिन्निधोनवंशे मिशुक्षमः, अवियवंशे सिखिः, मियामीनवंशे एको १०
जनः, मोयदीयवंशे पिल्टयः, विल्गावंशे षष्ठ्यः, शिमयियवंशे यिहो- १८
नाथनः, योयार्दीववंशे मत्तिनयः, यिदयियवंश उविः, सज्जयवंशे कस्त्रयः, २०
आमेकवंशे एवरः, हिल्कियवंशे हश्चियः, यिदयियवंशे नियन्तेजः । २१

अपरम् इलियाशीवस्य योहाननस्य यद्युयस्य च समये २२
लेवीयानां प्रधानपिटका लोकाः पारस्पीकराजस्य दाराः समये याज-
कानामपि प्रधानपिटका लोकानां नामानीलियाशीवस्य तनयस्य योहाननस्य २३
समयं यावद् वंशावलियस्ये लिखितान्यासन् । लेवीयानां प्रधानलोका २४
हश्चियः शेरेवियः कद्मीयेलस्य तनयो येशूयस्येषां सहकारियो भातर-
स्येष्वरीयलोकस्य दायूद आज्ञानुसारेण स्वस्सत्त्वे प्रशंसां धन्यवादस्य
कर्तुं न्ययुज्यन्त । अपरं मत्तनियो वक्तुकिय ओवदियो मिशुक्षमः २५
टल्मोनो झक्कूवच्चेमे रक्षिणो भूत्वा द्वाराणां देहलीषु सन्तिष्ठमाना
रक्षिणां कर्म चक्रवांसः । इमे योधादकस्य पौत्रस्य येशूयस्य पुत्रस्य २६
योयाकीमस्य समये किञ्च देशाधिपस्य निहिमियस्याधापकसोव्राहस्य
याजकस्य च समये विद्यमाना आसन् ।

१० अपरं विरुद्धालमस्य प्राचीरस्य प्रतिष्ठासमय आनन्देन धन्यवादै
गीतैः करतालमुरजवीणावाद्यैच्चोत्सवपाखनार्थं लेवीयान् विरुद्धालमं
१८ आनेतुं मनुजास्तेषां सर्वस्यानेषु तान् अस्मगयन्त् । किञ्च गाथकवंशा
विरुद्धालमस्य चतुर्दिक्स्यायाः समभूमे निंटोफातीयानां ग्रामेभ्यो
२६ वैतगिलगलाद् गेवास्मावतयोः क्षेत्रेभ्यस्य समागमन्, यतो गाथका
३० विरुद्धालमस्य चतुर्दिक्षु स्तेषां कृते ग्रामान् आसादवन् । अनन्तरं
याजका लेवीयास्त्र स्वान् पवित्रान् अकुर्वन्, किञ्च लोकान् पुरदाराणि
३१ प्राचीरस्य पवित्राणि द्रष्टवन्तः । अनन्तरम् अहं यिङ्गदावंशस्याधिप-
तीन् प्राकारे समारोहयं, किञ्च धन्यवादकारिणौ द्वौ महासंघौ अरु-
पयं । तयोरेकः संघः प्राकारस्य एषेन दक्षिणपार्श्वं सारदारं प्रति गत-
३२ वान् । तेषां पञ्चात् हेष्यियो यिङ्गदावंशस्यार्द्धाधिपतयः किञ्चासरिय
३४ इवाहो मिशुक्षमो यिङ्गदा विन्यामीनः शिमयियो यिदिमियस्त्राव्रजन् ।
३५ अपरं तूरीवादिनो याजकानां कतिपयतनया अर्थत आसफस्याति-
वद्धप्रपौत्रः सकूरस्य वृद्धप्रपौत्रो मीखायस्य प्रपौत्रो मत्तनियस्य पौत्रः
३६ शिमयियस्य तनयो द्यो योनाथनक्षस्य तनयः सिखरियः, तस्य भातृणां
मध्ये शिमयियोऽसरेलो मिललयो गिललयो माधयो निधनेलो यिङ्गदा
हनानिच्चेम ईश्वरीयलोकेन दायूदा विरुपितानि वादनवन्नाणि गृही-
३७ त्वा व्रजितवन्तः, किञ्चाध्यापक इवाहस्तेषाम् अये ऽये ऽगमत् । ते प्रच-
वणदारस्य एषेन गत्वाये ऽये व्रजन्तो दायूदनगरस्य सोपानम् अर्थतः
प्राचीरस्तिं सोपानम् आरुह्य दायूदो गेहस्य एषेन जलदारं यावद्
३८ अगस्त्यन् । अपरं धन्यवादकारी द्वितीयः संघः प्राकारस्य एषेन तदन्य-
दिशं गतवान् किञ्चाहम् अर्द्धमनुजात्य तेषां पञ्चाद् अवजाम । ते चुक्षि-
३९ दुर्गात् प्रशस्तं प्राकारं गत्वा तत इष्यिमीयदारस्य पुरातनदारस्य मत्य-
दारस्य च एषेन हननेलीयदुर्गेण मेयादुर्गेण च मेषदारं यावद् अगमन्
४० कारागृहदारे च स्थगिता अभवन् । अपरं धन्यवादकारिणौ तौ द्वौ
संघावहस्त वयम् ईश्वरीयमन्दिरस्य समीपे स्थगिता अभवाम । मया
४१ सार्वम् अधिपतीनाम् अर्द्धजना आसन् । किञ्च याजकानां मध्य इति-
याकीमो मासेयो मियामीनो मीखाय इतियो-ऐनयः सिखरियो हनानि-
४२ यस्मेमे तूरीवादका जनाः किञ्च मासेयः शिमयिय इतियासर उषि र्य-
हेहाननो मत्तिक्य एलम एषदस्त्र तत्रासन्, अनन्तरं गाथका उच्चैःखरै-
४३ रुगायन् यिव्रह्मियस्तेषां निधन्तासीत् । तस्मिन् दिने ते भृशं यज्ञम्

चानन्दच्छाकुर्वन् यत ईश्वरलान् महानन्दैशानन्दयत् तेन तेषां जाया
बालकास्त्रापि समानन्दन् अतो बज्जट्टरं यावद् यिरुप्राप्तमस्थानन्द-
खनिराकर्ण्यत ।

तस्मिन् दिने यवस्थानुसारेण याजकेभ्यो लेवीयेभ्यस्य दातव्यानाम् ४४
शानाम् एकैकस्य नगरस्य चेत्रेभ्यः सङ्ग्रहणार्थं केचित् मनुजा धनानाम्
अर्थत् उत्तोलनीयदव्याख्यां प्रथमजातफलानां दशमांशानास्त्रं कोषेषु न्यय-
ज्यन्त, यतो यिङ्गदावंशस्तत्र सन्तिष्ठमानान् याजकान् लेवीयांस्त्राधि
महानन्दम् अकरोत् । अपरं दायूदस्तदीयतनयस्य सुलेमनस्य निदेशा- ४५
नुसारेण गाथका द्वारपालास्त्रं लेषाम् ईश्वरस्य रक्षणीयं पविचताया
रक्षणीयस्य समरक्षिषु । यतः पूर्वस्मिन् काले उर्थतो दायूद आसपक्षे ४६
च समये प्रधानगाथका ईश्वरस्य प्रशंसाधन्यवादयोर्गते नियुयजिरे ।
अपरं सिरब्बाबिलस्य निहिमियस्य च समय इस्त्रावेलीया निखिल- ४७
लोका गाथकेभ्यो द्वारपालेभ्यस्त्रैकस्य दिनस्य छत एकैकमंशम् अददु
लेवीयानास्त्रं निमित्तं दव्याण्यपावयन् लेवीयास्त्रं हारोणवंशस्य निमित्तं
दव्याण्यपावयन् ।

13

१३ चौदशोऽध्यायः ।

१ यवस्थामसारेण मिथितलोकेभ्यो यिङ्गदीयानां पृथक् करणं ४ निहिमियेन मन्दि-
रस्य प्रकोष्ठानां परिष्करणं १० मन्दिरस्य कार्यं लोकानां निधोजनं १५ विश्राम-
वारपालनाय नियमनं २३ चन्यजातौयेषोवितां त्यागायाज्ञापनस्य ।

तस्मिन् समये लोकानां कर्मगोचरे मूससः पुस्तके पश्यमाने तत्र लि- १
खित एष आदेशः प्राप्ति, यथा, अम्मोनीया मेयावीयास्त्रेश्वरस्य समाजं
कदापि न प्रवेत्यन्ति । यतस्तु इस्त्रायेलवंशान् अन्नजलदानाय पथि न २
साक्षात् छतवन्तः परन्तु तान् अभिशम्तु तेषां प्रतिकूलं विलियमाय
वेतनं दत्तवन्तः किन्त्यस्त्राकम् ईश्वरस्तम् अभिशायं परावर्त्याशिषं
विहितवानिति । तदानीं ते यवस्थामेतां निश्चय मिथितजनान् इस्त्रा- ३
येलीयवंशात् पृथग् अकार्युः ।

इतः पूर्वम् अस्त्राकम् ईश्वरीयमन्दिरस्य प्रकोष्ठानाम् अथद्दो याजक ४
इत्याशीवः टोवियस्य मित्रत्वात् तस्य छते महाप्रकोष्ठमेकम् आसाद- ५
यत् । तत्रैव पुरा लोकै निर्वेदितं वस्तु धूपः पात्राणि च किञ्च लेवीयानां
गाथकानां द्वारपालानास्त्रं निमित्तम् आज्ञापितः शस्त्रानां दाक्षारसानां

- ६ तैलानाच्च दशमांशो याजकानां नैवेद्यच्च न्यधीयन्त । किन्त्वेतेषां घटनानां समये इहं यिरुशालमे नासं, यतो बाबिलीयन्दपस्यात्सत्त्वस्य राजत्वस्य द्वाचिंशे वत्सरे राज्ञः समीपम् अहं गतवान्, किञ्च कतिपयवत्सरेभ्यः ० परं राजानं विसर्जनं याचित्वा यिरुशालमम् आगच्छं । अपरम् ईश्वरीयमन्दिरस्य चत्वरे टोवियस्य कृते कोण्ठं निर्माणेलियाशीवेन यत् ८ कुकर्म्म कृतं तद् विदिलाहं तस्मिन् कार्ये भृशम् असन्तोषं गत्वा तस्मात् प्रकोष्ठात् टोवियस्य परिजनानां निखिलवस्तूनि वह्वि निर्जिप्तं वान् । अपरं ममादेश्वात् लोकैस्तेषु प्रकोष्ठेषु पावितेष्वीश्वरीयभवनस्य पात्राणि निवेदितवस्तूनि धूपाच्च मया पुनर्बारं तत्र न्यधीयन्त ।
- १० अपरं लेवीयेभ्यो भागा न दीयन्ते तत्वारणात् कर्मकारिणो लेवीया गाथकाच्च सर्वे स्त्रीयां स्त्रीयां भूमिं पलायिता इत्यपि मया विदितं ।
- ११ तदाहम् अधिपतीन् भर्त्यित्वा कथितवान्, ईश्वरीयमन्दिरं कृते ११ इत्याजि ? अनन्तरं मया तान् संगृह्य तेषां पदेषु ते इस्याप्यन्त । अपरं सर्वे यिङ्गदीया शस्यानां नूतनद्राक्षारसानां तैलानाच्च दशमांशं को-१२ षान् आनेतुम् आरभन्त । अपरम् अहं याजकं श्रेज्जिमियम् अध्यापकं सादोकं लेवीयानां भध्यगतं पिदायच्च तेषां साहाय्यार्थं मत्तनियस्य पौत्रं सक्तूरस्य पुत्रं ह्वाननच्च कोषेषु न्ययोजयं यतस्ते विश्वास्यत्वेन १४ गणिता चासन् किञ्च तेषां भावनिवहाय वितरणं तैरेव कर्तव्यं । हे मदीश्वर, शतदधि मां स्मर । निजेश्वरस्य मन्दिरकृते तदीयविधानस्य कृते च यत् शुभं कर्म मयाकारि तत् मा खम्प ।
- १५ अपरं तस्मिन् समये मया यिङ्गदावंशीयाः कियन्तो लोका दृष्टाः, ते विश्वामदिने द्राक्षापलेभ्यो रसान् निरपीडयन् शस्यगुच्छान् समानयन् गर्हभेषु भारान् चारोपयन् किञ्च विश्वामदिने द्राक्षारसान् द्राक्षोऽुम्ब-रफलानि सर्वविधदव्याणि यिरुशालमम् आनयन् । ततो इहं तेषां भक्ष्य-१६ वस्तुनां विक्रयदिन एव तेषां विरज्जं साक्ष्यमददां । अपरं यिरुशालमे प्रवासिनः सोस्त्रीयलोका मत्यादीनि नानाविक्रेयवस्तून्यानीय विश्वामदिने १७ यिङ्गदावंशीयेषु यिरुशालमे च व्यक्तीगत । तदानोम् अहं यिङ्गदाः प्रमुखै नरैः समं विवदमानस्तान् अवोचं, यूयं विश्वामदिनम् अपविची कुर्वन्तः १८ कुत एतत् कुकर्म्म कुरुच्छे ? युग्माकं पिण्डलोकेषु ताटगाचारं कृतवत्स्तोश्वरः किमस्मासेतद्वगरे च दुर्दशः सर्वा एता नावटयत् ? तथापि यूयं वि-आमदिनम् अपविची कुर्वन्त इच्छायेष्वंशे किम् अधिकं क्रोधं वर्त्तयेत ?

चनक्तरं विश्रामदिनस्य पूर्वीयसम्भायां जातायामहं यिरूप्लालमस्य १८
गोपुराणि बद्धुम् आदिष्ववान् विश्रामदिनस्य शेषं वावत् तेषां मोचनं
प्रतिषिद्धवांश्च, किञ्च विश्रामदिने येन कञ्चन भारो उभन्तरं नानोयेत
तदर्थं मम दासानां कतिपयजनान् द्वारेष्वस्यापयं । तत् एककृत्वं हि १०
र्वा वणिजः सर्ववस्तुविक्रीतारच्च यिरूप्लालमस्य वह्वि निश्चाम् अया-
पयन् । तेन भया तेषां विरुद्धं साक्षं प्रदाय ते निगदिता यूद्यं कुतः ११
प्राकारोपकरणे निश्चां यापयत? यदि पुनर्बाहं तत् करिष्यच्चे तर्हि
मया धरिष्यच्चे । ततः परं तैर्विश्रामदिने पुन नायातम् । अनक्तरं १२
विश्रामदिनस्य पावनार्थं युथाभिः पवित्रीभूयागतैर्द्वाराणि रक्षितव्या-
नीति लेवीया मयादिष्टाः । हे मदीश्वर एतदप्यधि मां स्मर स्त्रीय-
प्रचुरानुकम्पानुसारेण मामनुकम्पस्व च ।

अपरं तस्मिन् समये वैरस्दोदीया अमोनीया मोयावीयाच्च योधा १३
चूजास्ताटशा यिह्वदीया मयादृश्यन्त । तेषां बालका अर्द्धम् अस्दोदीय- १४
भाषाम् अभाषन्त यिह्वदीयभाषां भाषितुं नाविदुः किन्चित्तरजा-
तीयमनुजानां देशभाषानुसारेण व्यवाहरन् । ततो उहं तैः साकं १५
विवदमानस्तान् तिरखृतवान्, तेषां कतिपयलोकान् ताडयित्वा तेषां
कचान् उत्पाद्येश्वरस्य नामधेयेन तान् अशपर्यं, यूद्यं तेषां तनयैः खेषां
तनुजान विवाहयिष्यथ खेषां तनयैच्च तेषां तनुजान विवाहयिष्यथ ।
इस्त्रायेलीयो राजा सुलेमान् एताटशं कार्यं छत्रा किम् अपराधो १६
नाभवत्? महतीनां जातीनां मध्ये उपि तेन सदृशः को उपि राजा
नाविद्यत, स ईश्वरस्यापि प्रिय चासीदृ ईश्वरस्तं निखिलेस्त्रायेलीयवर्गस्य
राजानम् अकरोत् तथापि विदेशीया योवितस्तमपि पापाचारे प्रवर्त्त-
याच्चकुः । अतो विदेशीयानां विवाहेनास्माकम् ईश्वरस्याज्ञालङ्घनाय वर्यं १७
यथा महापातकमिदं कुर्याम तथा किं युश्माकं वचो उस्माभिः श्रोतव्यं?
महायाजकस्येलियाशीवस्य पौस्त्राणां यिह्वादायाः पुत्राणाम् एको जनो १८
हेरोणीयसन्वक्ष्यतस्य जामातासीत्, तन्निदानादृ अहं निजोपकरणात्
तम् अदवयं । हे मदीश्वर, तान् स्मर, यस्मात् ते याजकतां याजकानां १९
लेवीयानामपि नियमच्च विकृतवन्तः । अपरमहं सर्वेभ्य इतरजातीये- २०
भस्तान् शुचीन् अकर्वं किञ्च याजकानां लेवीयानाच्च संघान् विभज्य
स्त्रीयस्त्रीयपदेषु तान् न्ययोजयं । किञ्च निरूपिते समये काषाणां प्रथमजा- २१
तफलानाच्चानयनार्थं लोकान् न्ययोजयं । हे मदीश्वर, मङ्गलार्थं मां स्मर ।